

รายงานการ ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ (สามัญ)

ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดี ที่ ๕ เดือน สิงหาคม

พุทธศักราช ๒๕๕๖

หน้า

ชื่อผู้แนบ

ข้อความที่แนบ

หมายเลข

หน้า	ชื่อผู้แนบ	ข้อความที่แนบ	หมายเลข

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑
 วันพฤหัสบดี ที่ ๒๓ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒/๒๕๕ (สมัยที่ ๑) ชุดที่ ๑
วันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ ห้องโถงที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

เริ่มประชุมเวลา ๘.๕๐ นาฬิกา.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับที่ปรึกษาการประมง ๑ ท่าน ในองค์ประชุมแล้ว
การประชุมตามวาระเป็นวาระ

หมายเลข ๑. เรื่องที่ปรึกษา ๖ จะแจ้งองค์ประชุม ด้วยข้าพเจ้าได้รับแจ้งจาก
กรมประมงและกรมการประมงเมือง ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ททที่ แจ้งว่า ได้มีพระบรมราช
โองการ โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ นายบุญ จากนิล เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตที่ ๒
แทนในตำแหน่งที่ว่าง ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

มีที่ นายบุญ จากนิล ได้มาอยู่ในที่ประชุมแล้ว และขอได้โปรดขึ้นขึ้น เพื่อ
พิจารณาองค์ที่ประชุมตามรัฐธรรมนูญ ตามที่ปรึกษาที่ปรึกษา ๖ จะกล่าวแทน ท่านผู้กล่าว ๖ ตาม
เสด็จข้าพเจ้าที่ขอได้โปรดออกชื่อด้วย "ข้าพเจ้า (ออกชื่อผู้ปรึกษา) ขอปรึกษาองค์ที่ประชุมสภา
ผู้แทนราษฎร ว่า จะรับเข้าวันและปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ "

นายบุญ จากนิล (สมาชิกเขตที่ ๒) : ข้าพเจ้านายบุญ จากนิล ขอ
ปรึกษาองค์ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า จะรับเข้าวันและปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทยทุกประการ

นายแก้ว นราธิ (สมาชิก) : ข้าพเจ้าในเรื่องที่จะตั้งบุคคลที่ ท่าน ขอในท่านขอ
คิดว่า ในคราวประชุมคราวที่แล้วนั้น ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจากสภาฯ ว่า ในวาระประชุม
คราวนี้ไม่มีเรื่องสำคัญใดที่จะประชุม ข้าพเจ้าจึงสงสัยเป็นอันมากว่า เหตุใดท่านประธาน
จึงไม่ถามหาของ ท่าน เกี่ยวกับการประชุมไป ทั้งนี้ก็เพราะว่า เรามีการประชุมต่างอยู่มากมาย ซึ่ง

กระตุ้มจนเหล่านี้ เป็นการควบคุมปริมาณให้ถูกต้อง โดยใช้วิธีการ โยนบับให้ถูกต้อง ตามข้อกำหนด
เป็นอย่างไร สอให้ท่านได้บอก คอยมาที่ โปรดแจ้งให้ทราบ ๖ โคตร มาด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เต็มทุกแถว ๖ แถวแถว ๖ เป็นที่เรียบร้อยแล้วของ
ประธาน ๖ แถว มีอำนาจทำโดยความขัดแย้งกับ ยนต์ว่าตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้นคิดว่าไม่มีเรื่อง
อะไรที่จะชี้แจงแล้ว

ข้อกฎหมายเลข ๒. รับรองงานคณะกรรมการประมุขสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๘/๒๕๕๕

(สามัญ) ชุดที่ ๑ จะมีที่นายผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทหรือคดีเงินฝาก การใด

ไม่มีความขัดแย้งกันหรือมีความเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่มีความเห็นที่จะคัดค้านการใด

ท่านจึงคิดว่าที่ประชุมรับรองงานคณะกรรมการประมุขสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๘/๒๕๕๕

(สามัญ) ชุดที่ ๑ เป็นแล้ว

ต่อไปหมายเลข ๓. กระทุ้งถาม กระทุ้งถามด้วยอันคับ ๑. ของนายชลาชัย
ไชยคำมิ่ง เรื่อง การตั้งงบประมาณการสร้างทางหลวงแผ่นดินปี ๒๔๔๔ ตามกระทรวง
คมนาคม เชิญได้

นายชลาชัย ไชยคำมิ่ง (ภาพสันธุ์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทุ้งถามว่า
ว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

๑. ความพระราชบัญญัติงบประมาณปีพุทธศักราช ๒๔๔๔ ทางรัฐบาลได้ตั้งงบประมาณ
สำหรับก่อสร้างทางหลวงแผ่นดินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไว้ ๑๔ สายเป็นเงินทั้งสิ้น
๑๒๕ ล้านบาท ต่อมาปรากฏว่างบประมาณดังกล่าวถูกตัด และสั่งให้หยุดการก่อสร้างทั้งหมดนั้น
เป็นเพราะเหตุใด งานต่าง ๆ ที่ก่อสร้างไปแล้วจะปฏิบัติในการเบิกจ่ายอย่างไร

๒. ทราบว่าครั้งแรกเงินจำนวนนี้รัฐบาลตั้งเป็นเงินของประเทศไทย ต่อมาของศกการ
เอฟ. โอ. เอ. ได้รับว่าจะให้เงินจำนวนนี้ บัดนี้ทราบว่า เอฟ. โอ. เอ. ไม่สามารถจ่าย
เงินจำนวนนี้ได้ ขอทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด มีอะไรเป็นต้นเหตุให้เขาปรับปากกับรัฐบาลไทย
และต่อมามีข้อบกพร่องอย่างไร จึงเป็นเหตุให้คลังระงับการช่วยเหลือรายนี้ ถ้าหากมีการเสีย
หายใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ

๓. ทางหลวงแผ่นดินทั้ง ๑๔ สายนี้ มีสายใดบ้างที่เป็นสายสำคัญ ๆ ทั่วประเทศจุด
ยุทธศาสตร์และเศรษฐกิจหรือไม่เพียงใด เมื่อ เอฟ. โอ. เอ. ไม่ให้เงิน รัฐบาลก็จะหยุด
สร้างเขื่อนนั้นหรือมีทางใดบ้างที่รัฐบาลจะจัดหางบประมาณมาตั้งจ่ายในการก่อสร้างรายนี้
ดำเนินการต่อไป

พลเรือเอก หลวงชำนาญยุทธยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :

เอฟ. ไอ. เอ. ซึ่งบัดนี้เปลี่ยนเป็น ไอ. ซี. เอ. แล้วได้รับช่วยเหลือ และก็ไม่มีภาระรับเงินช่วยเหลือดังกล่าว

๓. ทางหลวงแผ่นดิน ๑๘ สายนี้ บางสายสำคัญทางยุทธศาสตร์ แล้วบางสายสำคัญทางเศรษฐกิจ สรุปแล้วทางหลวงแผ่นดินซึ่งรัฐบาลจำเป็นต้องก่อสร้างจนเสร็จทุกสาย

นายชาตยบุตร ไชยคำมิ่ง (กาฬมัญ) : ข้าพเจ้าขอซักถามไปว่า เท่าที่บอกมา เอฟ. ไอ. เอ. หรือ ไอ. ซี. เอ. ได้จ่ายเงินมาแล้วบ้าง จ่ายไปงวดแรกปี ๒๕๕๕ เป็นเงินเท่าไร และทำไมรัฐบาลจึงหยุดสร้างทางหลวงแผ่นดินสายนครพนม - นาดก และสร้างสายท่าคูม - สุรินทร์ สายเกษตรวิสัย และร้อยเอ็ด และหยุดการซ่อมแซมทางสายพนมทังจังหวัดอุบลราชธานีหรือสายมหาสารคาม ร้อยเอ็ด หยุดการซ่อมแซมทางสายมหาสารคาม - สกลนคร และหยุดการซ่อมแซมทางสายอุบลราชธานี - นครพนม นอกจากได้แจ้งให้หยุดสายโพธิ์ชัยและศรีเชียงใหม่ไว้ด้วยเป็นเพราะเหตุใด

ชล ๒. อยากทราบว่า การสร้างทางทั้ง ๑๘ สายนี้ ยังมีสายใดบ้างที่จะไม่ได้รับงบประมาณจาก ไอ. ซี. เอ. และมีสายใดบ้างที่ได้รับงบประมาณ แต่มีใ้ทำการประมูลตามระเบียบเกี่ยวกับการจ้างเหมา จนทำให้ ไอ. ซี. เอ. ทักท้วงและถอนเงินให้ไป และมีสายใดบ้างที่ท่านมอบให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้รับไปจากบริษัทสหวิศวงการ โยธา โดยไม่มีการประมูล ขอให้ตอบด้วย

พลเรือเอก หลวงชำนาญอรุณบุษกร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : กระทรวงคมนาคมขอชี้แจงดังนี้

๑. เงินช่วยเหลือของ ไอ. ซี. เอ. นั้นเขาได้ให้มาเป็นปี ๆ และในบุคคลนี้ก็เริ่มตั้งแต่ปีคริสต์ทศวรรษ ๑๙๕๕ - ๑๙๕๖ ๑๙๕๗ ก้างพิจารณาถ้ากันอยู่เป็นจำนวนหนึ่ง ทางหลวง ๑๘ สายนั้นที่ถามว่าสายใดบ้างที่ได้ให้แล้ว และยังไม่ให้ นั้น เรื่องนี้มัน เป็นวิธีการของ

ไอ. ซี. เอ. ที่เขาคงให้เราปฏิบัติในบางอย่าง คือว่าทางโคกดี ที่เรากำริจะทำนั้น จะต้องมีการปฏิบัติเป็นต้นว่า เราจะทำทางโค เป็นเงินเท่าโค แล้วเรา สนับสนุนการปฏิบัติให้เขาพิจารณาอีกทีหนึ่ง ถ้าเขาเห็นดีเห็นชอบแล้ว เขาก็ตกลงอนุมัติให้เราดำเนินการไปได้ ส่วนในเรื่องมีสายโคให้แก่มือภักดิ์นั้น ข้าพเจ้ายังไม่ได้รับทราบว่า โคให้ใคร ไปบ้างเลย

นายชาตยุต ไซยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมเคยรักไว้ เป็นข้อหนึ่งว่าที่ เอฟ.โอ. เค. ไม่ยอมให้เงินมาในงวดแรกนั้น เป็นเพราะรัฐบาลไทยได้ให้กรมทางหลวงแต่คืนมอบให้บริษัทอภิสถิทธิบริษัทหนึ่งรับทางสายต่าง ๆ เหล่านี้ไปทำ ครั้นต่อมาบริษัทนั้นกลับให้แก่ผู้แทนราษฎร ฝ่ายสนับสนุนบางคนไปรับทำ และราคาที่ให้ทำไปนั้น สมมติว่าตามปกติประมาณเท่ากับได้เพียงคิดละ ๕๐ บาท แต่เมื่อรับเข้ามาไปโคกอภิสถิทธิแล้วเป็นคิดละ ๕๘ บาท อย่างนี้เป็นต้น อยากจะถามว่าเป็นเพราะเหตุนี้ใช่ไหม แล้วถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ยอมปฏิเสศ ขาดเจ้าขอให้ตอบทางสายต่อไปว่าได้รับอภิสถิทธิหรือไม่คือ ๑. สายสุรินทร์ - ท่าชุม ๒. สายเกษตรวิสัย - สุวรรณภูมิ ๓. สายศรีเชียงใหม่จังหวัดหนองคายและสายพังโคน - โพนพิสัย-บ้านผาคูม และสายนาแก - ราชคฤห์ นอกจากนั้นยังมีสายตลาดโพนพิสัย อันนี้ได้รับการประมูลหรือไม่ ใครเป็นผู้ประมูลได้ หรือให้สิทธิกัน ขอให้ตอบ เพราะประชาชนสงสัยมาก

พลเรือเอก หลวงชำนาญอรุณยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : กระทรวงคมนาคมขอตอบทั้งนี้ เหตุที่ เอฟ.โอ.เค. ไม่ให้เงินใช้ด้วยเนื่องจากว่าจะไปมอบสิทธิให้ผู้ใดหรือว่าจะใช้ใครวิธีพิเศษอย่างไร หามิได้ เป็นวิธีการของ เอฟ.โอ.เค. เขาที่เขาบังคับให้เราต้องปฏิบัติตามที่เขาต้องการ เพราะฉะนั้นเรื่องการเงินในเบื้องต้นผมก็ยังไม่เข้าใจในวิธีปฏิบัติการทั้งนั้นจึงไม่ได้เงินมาทันที อันเป็นเหตุให้เข้าใจว่าเขาไม่ให้เพราะเหตุที่เราไปทำนอกเรื่องนอกราว ที่แท้จริงนี้หาเป็นเช่นนั้นไม่

ข้อสอง สายทางบางสายที่ท่านผู้แทนได้ถามมานั้น ขาดเจ้าไม่ทราบ เพราะว่าในยุคนั้นทำสายนั้นเป็นยุคก่อนที่ข้าพเจ้ามารับงานนี้ แต่อย่างไรก็ดี เชื่อว่าในการที่จะให้ผู้ใดไปนั้นต้องแล้วแต่เหตุการณ์และความจำเป็น ถ้าหากว่างานใดไม่เป็นการเร่งด่วนแล้วก็เชื่อว่าจะต้องปฏิบัติตามระเบียบคณะรัฐมนตรีโดยวิธีประกวดราคา สายใดที่เป็นสายเร่งด่วนก็คงจะได้

นายชาญบุทร ไชยคำเมือง (ภาพสีนํ้า) : ความจริงกรณีนี้ถ้าจะว่าสำคัญก็สำคัญ
 มากทีเดียว คือท่านรัฐมนตรีตอบปฏิเสธว่า ไม่อยู่ในระหว่างที่ท่านเป็นผู้รับงาน ข้าพเจ้าขอ
 กราบเรียนว่า ข้าพเจ้าเข้ามาอยู่สถานที่ท่านเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ คนนี้เป็นเวลา ๕ ปีมา
 แล้ว ก็ปรากฏว่าท่านรับผิดชอบในเรื่องนี้อยู่เสมอ แต่จะปฏิเสธนั้นก็ไม่ใช่เพราะว่าท่าน
 เป็นรัฐมนตรียอมรับผิดชอบกันในนโยบายร่วมกัน นี่ข้าพเจ้าได้ทราบว่าที่ เลฟ. โค. เค. ไม่ยอม
 ออกจากจะจ่ายเงินนั้น โดยข้าพเจ้าได้เข้าไปพบอธิบดีกรมทางหลวงแผ่นดินว่ามีผู้แทนราษฎรของ
 เรียบางคนใช้อภิสิทธิ์เต็มแถม ข้าพเจ้าผู้หลักผู้ใหญ่ มีอาชีพเป็นรัฐมนตรีเป็นต้น ได้นำหนังสือเหล่านั้น
 นั้นมาบังคับขู่ขู่ ให้อธิบดีกรมทางหลวงแผ่นดินต้องเซ็นชื่ออนุมัติไป เรื่องนี้ก็มีหลายสายด้วยกัน
 ซึ่งข้าพเจ้ากล่าวนามมาก็มีด้วย ท่านในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงคมนาคม ได้
 ปลอมให้ อภิสิทธิ์ในวงการรัฐบาลจริงหรือไม่และเท่าที่อธิบดีกรมทางหลวงแผ่นดินบอก
 เวลานั้นน้ำท่วมพวกพวกไม่ออก ตามหาหน้ ๆ ไม่ให้ ก็ไม่หาผู้ใหญ่ ๆ ก็สั่งมา ผลที่สุดผมก็จำเป็น
 ต้องให้ ผมก็เลยถามว่าที่ให้ราคานั้นเพียง ๕๐ บาท ถ้าไม่ตองถึง ๕๐ บาท ท่านบอกว่าการ
 อภิสิทธิ์นี้ราคานั้นเขาตั้งกันเอง ข้าพเจ้าจึงอยากให้ท่านสอบถามว่าทางที่ข้าพเจ้ากล่าวมา
 ทั้ง ๑๕ สายนี้ได้ประมูลหมดหรือไม่ และในการที่รัฐบาลไม่ประกวดราคา รัฐบาลมีความจำเป็น
 อย่างไร เพราะว่าการประกวดราคานั้นเป็นวิธีที่บริสุทธิ์ที่สุด ทุกรัฐบาล ทุกยุค ทุกสมัย ข้าพเจ้า
 ก็ถามรัฐบาลสมัยนี้ยกเว้นให้การให้อภิสิทธิ์ ท่านจะยกเลิกวิธีการอภิสิทธิ์เต็มนี้ได้หรือไม่
 เพราะว่าเป็นการมีวามคงแก่รัฐบาลตนเอง นอกจากนั้นทางสายต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าถามมานี้
 ท่านรัฐมนตรีจำได้ไหมว่ามี การประมูลหรือไม่ ใครเป็นผู้รับประมูลได้ คือ ๑. สายชนบท
 บ้านไผ่ ยะโสธร อุบลราชธานี นี้สายเดียวกัน ๒. สายนาแก ราชบุรินทร์ ๓. สายเกษตร
 วิสัย สุวรรณภูมิ ๔. สายสุรินทร์ ท่าชุม สุวรรณภูมิ ๕. สายร้อยเอ็ด เกษตรวิสัย
 ๖. สายศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย ๗. สายพังโคนและโพนพิสัย นอกจากนั้นยังมีทาง
 สายใหญ่ซึ่งตัวท่านเองก็คงจะทราบแล้วว่ามี การอย่างไร ตั้งแต่สรุปไป ข้าพเจ้าขอประทาน

กราบเรียนต่อท่านประธานฯ ว่าการตั้งกระทู้ไม่ต้องการ... ระดมกระเดื่องถึง เอฟ.ไอ.เค.
หรือ โค.ซี.เอ. แต่ต้องการที่จะให้คนไทยของเราปฏิบัติ... หลีกเลี่ยงความเงิ่นไซ ขอท่านได้
กรุณาโปรดตอบด้วย

พลเรือเอก หลวงชำนาญยุทธยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
กระทรวงคมนาคมขอตอบดังนี้ ในการที่ข้าพเจ้าตอบว่าในยุคนี้ข้าพเจ้ามิได้ทำงานแต่เดิม
นั้นเป็นความจริง แต่ความจริงที่ข้าพเจ้าพูดนั้นหาได้หมายความว่าข้าพเจ้าไม่
เป็นรัฐมนตรีผู้หนึ่งอยู่ในกระทรวงคมนาคม ย่อมรับผิดชอบ และก็ได้แสดงให้ท่านทราบแล้วว่า
ในการที่ปฏิบัติใด ๆ ลงไปนั้น ยังไม่ปรากฏว่ามีความผิดหรือความบกพร่องใด ๆ ที่ว่าไปตาม
อธิบดีว่ารัฐมนตรีบางคนไม่บังคับให้ของรับงานอย่างโน้นอย่างนี้ เรื่องนี้ข้าพเจ้าไม่ทราบ
และข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มี เรื่องทางบางสายที่ท่านได้ถามมานั้น ข้าพเจ้าจำไม่ได้ แต่อย่างไร
ก็ดี ทางต่าง ๆ งานต่าง ๆ เป็นไปตามที่ข้าพเจ้าได้เรียนไว้แล้วว่า เราจำใหม่จะต้องปฏิบัติ
ตามระเบียบคณะรัฐมนตรีที่มีอยู่ ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วน เราก็ต้องประกวดราคา ถ้าเป็นการ
เร่งด่วนหรือความจำเป็น เราก็ต้องใช้วิธีพิเศษ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอไปกระตู่ความอันดีมี ๒ ของ นายแม็คจ จีราภรณ์ ตามเรื่องการประชุมคณะมนตรีชื้อาโตครั้งที่ ๒๗ กรุงเทพมหานคร ตามกระทรวงการต่างประเทศ เชิญได้

นายแม็คจ จีราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตู่ความเรียนถามรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

เนื่องจากผลแห่งการประชุมคณะมนตรีชื้อาโตครั้งที่ ๒๗ กรุงเทพมหานคร ประเทศปากีสถาน เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม คณึ่ปรากฏตามแถลงการณ์ร่วมและรายงานการประชุมที่เป็นลาย เป็นทางการแล้ว ซึ่งมีมติที่ประชุมมีเป็น ๒ ข้อด้วยกัน โดยเฉพาะในข้อ ๓ ได้มีการขยายอาณา เขตคุ้มครองของสนธิสัญญาชื้อาโตออกไป อันประเทศไทยจะต้องมีการะผูกพันกว้างขวางออกไป ในฐานะที่เป็นภาคีหนึ่งของสนธิสัญญาชื้อาโต ในเรื่องนี้ประชาชนทั่วไปมีความสนใจอยู่มากและ ห่วงใยโดยเกรงว่าจะเป็นการ "ชักศึกเข้าบ้าน" ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. ในการประชุมครั้งนี้ ได้มีการตกลงกับประการใดบ้าง และได้แถลงการณ์ร่วมกัน ไว้ประการใด มีรายละเอียดในการประชุม เท่าที่พอจะเปิดเผยได้บ้าง ไรบ้าง

๒. ในการที่มีการตกลงขยายอาณาเขตคุ้มครองของสนธิสัญญาชื้อาโตออกไปใน ประเทศปากีสถานไปจนจบแนวคุแรมส์ อันเป็นเส้นพรมแดนติดต่อกับอัฟกานิสถานกับแคว้นแคช เมียร์ อันเป็นดินแดนกรณีพิพาทกับอินเดียอยู่แล้วนั้น ข้อตกลงนี้จะเป็นการ วิตถฤประสงค้แห่ง สนธิสัญญาชื้อาโตหรือไม่ รัฐบาลไทยมีเหตุผลประการใดในการที่ตกลง ไปเช่นนั้น

๓. ถ้าปรากฏว่าผลแห่งการตกลงในข้อ ๒ ข้างต้น ไม่เป็นผลดีแก่ประเทศไทยและ ไม่เป็นที่พอใจของประชาชนคนไทยทั่วไปแล้ว รัฐบาลจะถอนตัวจากข้อตกลงดังกล่าวเสียได้ หรือไม่

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิพงศัประพันธ์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การต่างประเทศ : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้าขอตอบกระตู่

ตามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

๑. ที่ประชุมคณะมนตรี ส.ป.อ. ณ กรุงเทพมหานคร ได้ออกแถลงการณ์ใจความว่า รัฐสมาชิกยืนยันหลักการแห่งกฎบัตรสหประชาชาติและสนธิสัญญาป้องกันเอเชียอาคเนย์กับกฎบัตรแปซิฟิก ส.ป.อ. ได้เข้าไปในการก้าวหน้าไป และการก้าวหน้านั้นได้ช่วยรักษาสันติภาพ และช่วยห้ามกั้นการรุกรานในเขตสนธิสัญญา คณะมนตรีได้มีโครงการทางการเมืองและเศรษฐกิจในเขตสนธิสัญญา ทั้งทั้งการก้าวหน้าในการต่อสู้กิจกรรมก่อวินาศกรรม คณะมนตรีได้พิจารณา รายงานของตัวแทนประจำคณะมนตรีของคณะกรรมการต่าง ๆ และของที่ปรึกษาการทหารและ ได้พบเห็นว่ากำลังป้องกันของรัฐสมาชิกในเอเชียดีขึ้นมาก

ตามคำแถลงการณ์ข้างบนนี้ปรากฏว่า ไม่ใช่ มีการขายอาณาเขตคุ้มครองของ ส.ป.อ. สกตไป หรือประเทศไทยจะต้องมีการผูกพันบางอย่าง ออกสกตไปเลย แนวคูแรมณ์มาสัก ๒๐ ปีแล้ว ปากีสถานเข้ารับช่วงกินแทนจากอังกฤษซึ่งเคยเป็นเจ้าของเขตแดนเกี่ยวกับที่อังกฤษเคยใช้มา ทั้งได้ เป็นที่รับรู้กันในประเทศไทยแล้ว และก็มีข้อผูกพันเพิ่มขึ้นเลย และไม่เป็นการผิดวัตถุประสงค์ ประสงค์แห่ง ส.ป.อ. ประการใด เป็นความตกลงเต็มที่มีเอง

๓. เมื่อไม่มีข้อตกลงเพิ่มเติม ก็ไม่มีผลปรากฏตามความสนธิของท่านสมาชิกผู้ใด เกี่ยวข้อง และไม่มีการถอนตัวตามที่ถามในข้อ ๑.

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร): ข้าพเจ้าขอเรียนซักถามท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่างประเทศตั้งข้อสงสัย

ประการต้นที่เกี่ยวกับข้อตกลงประธานาธิบดีว่า ทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ ประชาชนทั่วไปไม่เคยจะได้เข้าใจในการดำเนินนโยบายการต่างประเทศของรัฐบาลนี้โดยชัดแจ้งนัก ทั้งนี้ก็เพราะว่ารัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายการต่างประเทศไว้กว้างใหญ่ แล้วก็เวลาปฏิบัติ ไปได้บ้างหนึ่ง สันนี้ก็ใครจะชอบก็เป็นการทั่วไปว่า รัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายการต่างประเทศ โดยได้รับความไว้วางใจจากสภาฯ ไปว่า จะเจริญสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ แต่โดย พหุกิจการณและการกระทำต่าง ๆ ในสนธิสัญญาต่าง ๆ นี้ รัฐบาลกลับดำตรงด้นข้าม กลับดำเนินการ ไปในการทำลายสัมพันธ์ไมตรีกับประเทศบางประเทศ ซึ่งไม่ตรงกับที่ใครจะเรียนซักถามรัฐบาล นี้เหตุผลกลใดจึงดำเนินการไปอย่างนั้น

ประการที่ ๒. ท่านประธานฯ ที่เคารพ ความจริงการดำเนินนโยบายการต่างประเทศนี้ เป็นผลโดยตรงเสียของประชาชนทั้งประเทศซึ่งจะต้องผูกพันไว้เฉพาะรัฐบาล ข้าพเจ้า

เพื่อฟังความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับคดีของรัฐบาลนี้ในด้านการต่างประเทศ
ซึ่งเป็นส่วนใดส่วนสำคัญของบ้านเมืองนี้ รัฐบาลหาได้ดำเนินการอย่างใด เป็นการถูกต้องเป็น
เหี้ยมหนามสักเท่าไร ข้าพเจ้าเข้าใจเช่นนั้น.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขูถามมาในเรื่องการประชุมสภาโตกรุงการาจี
เพราะฉะนั้นขอให้ชักในวงนี้ ถ้าหากว่าขูต้องการถามอย่างนั้นชักอย่างนั้นก็ถามมาอีกอย่าง
ผมจะดำเนินการให้

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : มันมีส่วนสัมพันธ์ในนโยบายใหญ่ครึ้ม แล้ว
ข้าพเจ้าก็จะชัก.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เข้าไปในเรื่องหน่อย คือมันมีลอคกน็อกเรือกไป
มากแล้ว

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ในข้อชักทั่วไปในประการที่ ๓. ใครจะเรียน
ชักถามท่านรัฐมนตรีว่า ในการค้าเนีนนโยบายต่างประเทศนี้ รัฐบาลดำเนินไปให้รัฐบาลจะดำเนิน
ไปคนเดียวโดยไม่ให้ประชาชนสนับสนุนอย่างนั้นหรือ ถ้าดำเนินไปคนเดียวก็ดำเนินไป ไม่ต้อง
มาแจ้งไม่ต้องมาฟังความคิดเห็นใด ๆ แต่ว่าถ้าต้องการความคิดเห็นของชนทั้งชาติเพื่อสนับสนุน
นโยบายของรัฐบาลในเรื่องนี้แล้ว ใครจะเรียนถามว่า ท่านมีความคิดเห็นใดในการที่จะให้สภา
ใครรับรู้ได้แสดงความคิดเห็นร่วมกับรัฐบาลมากน้อยเพียงใด คับชักต่อไปก็ใครจะเรียน ชัก
ประเด็นที่ท่านรัฐมนตรีได้ทรงกรุณาตอบให้แก่สภานี้คือไป ในปัญหาที่ ๓. เป็นที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
ได้ตอบแล้วว่า มีรายละเอียดในการประชุมอย่างไร ซึ่งในการประชุมนี้ได้ตอบอย่างขี้ตบถ ก็มี
ลยว่า ประการต้น ก็มีการยืนยันในความคิดเห็นต่าง ๆ ในมติต่าง ๆ ลักลับหนึ่งก็มีการสงบ
ในเรื่องต่าง ๆ หลายข้อหลายกร ทรงควมกัน นั้นสำหรับรายละเอียดต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งใน
เรื่องนี้ใครจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการว่า ในเรื่องนี้ได้เคยแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ทราบบ้างหรือเปล่า อย่างน้อยก็จากรางวัลที่รัฐบาลให้ค่าไปมี ถึงแม้ไม่เห็นว่าโดยตรงที่จะ
 มาปรึกษาหรือมาแจ้งให้ทราบ แต่โดยมารยาททางการ เมืองแล้ว เชื่อว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ย่อมใกล้ชิดกับประชาชน อันนี้ก็ใครจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า ใ้แจ้งให้ทางท่านสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎรทราบหรือเปล่าในข้อตกลงรายละเอียดต่าง ๆ ดังที่ท่านได้แถลงมาในสภานี้
 ประการที่ ๓. ที่ท่านรัฐมนตรีได้ทรงตอบว่า อาณาเขตแห่งสนธิสัญญาตามที่ข้าพเจ้าได้เรียนถาม
 นี้ มิได้ขยายเขตกว้างไป เพียงแต่เป็นการยืนยันเท่านั้น และเห็นว่าไม่เป็นการที่จะขัดกับวัตถุประสงค์
 ประสงค์ของสนธิสัญญาซีคาโต ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าก็ใคร่จะได้ขออธิบายประกอบข้อที่ถามสัก
 เล็กน้อย ในเรื่องสัญญาซีคาโตนี้ เป็นที่ยอมรับกันทั่ว ๆ ไปแล้วว่า ตั้งขึ้นเพื่อจะต่อต้านคอมมิวนิสต์
 เป็นสำคัญ เอาละ ในเรื่องอย่างนั้นประชาชนทั่วไปก็เหมือนจะไม่ขัดข้องหรือขัดขวางประการใด
 แต่ในกรณีที่เกิดกรณีการราจีในการประชุมครั้งที่ ๖ นี้ ถ้าสมมติว่าอินเดียนได้เกิดข้อพิพาทกับ
 ปากีสถานแย่งแคว้นแคชเมียร์กันเกิดเป็นสงครามขึ้น รัฐบาลไทยนี้ก็จะต้องเข้าช่วยปากีสถานซึ่ง
 เป็นภาคีแห่งสนธิสัญญาซีคาโต

ก็ต้องรบกับอินเดีย อินเดียเป็นคอมมิวนิสต์หรือเปล่า ขณะนี้ทุกคนก็เข้าใจว่าอินเดียไม่ใช่เป็น
 คอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้าว่าการตกลงที่การาจีนี้ ในการยืนยันแนวเขตดังกล่าวแล้วนี้ เป็นการขยาย
 และเป็นการดำเนินที่ผิดวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญาซีลาโต ข้าพเจ้ายังเข้าใจอยู่นักหนาว่า
 สนธิสัญญาซีลาโตซึ่งประชาชนคนไทยสนับสนุนรัฐบาลนี้ หวังความว่าจะต่อต้านคอมมิวนิสต์
 ถ้าหากจะไปต่อต้านประเทศใกล้เคียงที่ไม่เป็นคอมมิวนิสต์แล้ว เข้าใจว่าไม่เป็นวัตถุประสงค์
 ของประชาชนคนไทยทั้งปวง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ข้าพเจ้าใคร่ชี้แจงว่า นโยบายอันแท้จริงของ
 ของสนธิสัญญาซีลาโตนี้มุ่งอย่างนั้นใช่หรือไม่ เรื่องการต่อต้านคอมมิวนิสต์ในดินแดนของ ท่าน
 ก็มีกิจกรรม ^{กวน} ก่อกรรมเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์เป็นส่วนใหญ่ นี้ข้าพเจ้าเรียนตามหลักในข้อนี้ และที่ท่าน
 คอยยืนยันมาว่าการลงมติในเรื่องแนวดินแดนไม่ใช่ขยายเขต สนธิสัญญาเป็นการยืนยันเขต แต่
 ข้าพเจ้าก็ขอชี้แจงว่าเขตป้องกันสัญญาแต่เดิมก็ไม่แน่นอนซี เพราะฉะนั้นมีการประชุมตกลงไป
 ก็ต้องยืนยันที่โน่นยืนยันที่นี่ ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนชี้แจงท่านรัฐมนตรีว่าจะเอาดินแดน ๘ จังหวัดทาง
 ภาคใต้ เข้าอยู่ในเขตสนธิสัญญาได้หรือไม่ เพื่อจะเรียกดินแดนคืนขึ้นมาละอีกนี้ได้ไหม เป็ดินแดน
 เก่าของเรามาตั้งนานมาแล้วตั้งแต่ ๒๓ - ๓๖ ปี ๑๐๐ ปีแล้ว นี้ก็ว่า ๖๐ ปี นี้ข้าพเจ้าเข้าใจ
 เช่นนี้ว่าในการยืนยันแนวเขตนี้เป็นการชักศึกเข้าบ้านอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นขอให้ชักเถอะ

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ท่านรัฐมนตรีก็ตอบยาว ข้าพเจ้าก็สงสัยยาว

หนอย ประธานโทมหที่กรับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มต้องการสงวนเวลาเพื่อคนอื่นนะคุณนะ เพราะ

ฉะนั้นขอให้ระวังหนอย ผมปล่อยให้มีการพูดกันอะไรมากก็ปิดนัทท์ห่าง เพราะฉะนั้นขอโปรด

ประการที่ ๑. ทวนสักเล็กน้อยในข้อ ๑ รายละเอียดต่าง ๆ ที่ท่านรัฐมนตรีได้ทรง
ตอบนี้จะชี้แจงให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ใดหรือไม่

ประการที่ ๒. ที่ว่าไม่ใช่เป็นการขยายเขตในการประชุมที่ปากีสถานนั้น ไม่ใช่เป็น
การขยายเขตและไม่ใช่กระทำเกินวัตถุประสงค์ ใครจะขมำซักถามว่า วัตถุประสงค์แห่ง
สนธิสัญญาที่อาโตมีเพียงใดแต่ไหน และการที่ตกลงขยายกันเรื่อย ๆ ไปแน่นอนนี้ท่านเจ้าคิดว่า
เป็นการขยายใหม่ ท่านว่าเป็นการยืนยันไปได้ขยายเขตต่อไป มีข้อเท็จจริงนั้น เป็นอย่างไรกันแน่

และประการที่ ๓. ท่านก็บอกว่าเมื่อตั้งว่าไม่เป็นการขยายเขตใหม่ ก็ไม่เป็นการชัก
ศึกเข้าบ้าน เพราะฉะนั้นก็ไม่มีอะไรที่จะเพิกถอน นี้ใครเรียนชักไม่วัยที่ ๓ ว่า การขยายยืนยัน
เขตต่าง ๆ เหล่านี้อาจจะมีต่อไปอีกหรือไม่ และจะมีต่อไปอย่างไรนั้น เป็นอันว่าเราจะต้องผูกพัน คุม
ไปอย่างนั้นหรือ เดิมในประเทศฟิลิปปินส์ หรือประเทศใด ๆ ก็ดีซึ่งเป็นภาคีอยู่นี้ได้เกิดให้ไม่ยืนยัน
แน่นอนแน่ นี้จึงเป็นแนวที่พิพาทกันอยู่เห็นได้ชัดแจ้ง นี้ไปเห็นบริบทของเขาไปท่าอะไร เขาค้าง ๆ
พวกนี้เป็นข้อผูกพันอยู่มาก ในเรื่องเหล่านี้จะเกิดการยืนยันแนวตกลงกันต่อไปสักหรือไม่ แนวที่อาโต
เป็นแนวแน่นอนมากน้อยอย่างไร หรือยังไม่แน่นอนจะต้องยืนยันกันเห็นแก่ ๆ ยืนยันแห่งป่าแห่งเขา
ไปว่า แห่งที่พิพาทกันอยู่นี้เป็นการที่จะรู้สึกดี เข้าบ้านมากกว่า เราเอาเรื่องของเราไปผูกพันกับ
คนอื่นเขาเอง ได้แก่ข้อ ๒๕๐ ถ้าสมมติบังใจเขาไม่หมด เขาจะจกหักเอาไปก่อน

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์พงษ์ประพัสร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ต่างประเทศ : ในกรณีที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซักถามนั้นจะได้มีคำอธิบายที่มีความมุ่งหมายที่จะชี้แจง
ไปในทางซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นทางที่เข้าใจผิด จึงขอตอบอย่างนี้

๑. เรื่องการแถลงการณ์ของรัฐบาลที่ว่า จะเจริญทางไมตรีนั้น รัฐบาลได้กระทำไป
และสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศไทยกับมิตรประเทศทุกประเทศในขณะนี้ เป็นอย่างสันติไมตรี
อย่างดียิ่ง ท่านผู้นั้น แห่งพม่าก็ได้แถลงการณ์แล้วเมื่อเร็ว ๆ นี้ ดังนี้ เป็นต้น เพราะฉะนั้นตาม
ที่รัฐบาลได้แถลงการณ์ไปนั้น รัฐบาลได้ปฏิบัติอยู่ทุกขณะ และการส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีดังกล่าวเป็นการ

ต่อไป

ที่นี้ท่านกล่าวว่รัฐบาลไม่ได้หาหรือสภาผู้แทนราษฎรมาในกิจการต่างประเทศ และไม่
 พังเสียงประชาชน ข้อนี้ข้าพเจ้าจากข้อปฏิเสธ ตามรัฐธรรมนูญนั้นรัฐบาลจะส่งตัวบุคคลผู้ใดใน
 กรณีที่ขอความเห็นชอบ และกรณีที่ขอความเห็นชอบนั้นก็ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง เช่น เขตแดนแห่ง
 ราชอาณาจักร หรือมีจะนั้นก็เป็นสนธิสัญญาที่จะต้องออกพระราชบัญญัติ แต่แม้ว่ารัฐบาลก็ยัง
 ได้ทำนอกเหนือข้อบังคับในรัฐธรรมนูญ คือหมายความว่าถ้าเป็นสนธิสัญญาหรือสัญญาขึ้นแล้วก็ส่งตัวม
 มาให้สภาผู้แทนราษฎรทราบ ทั้งนี้ไม่มีข้งกันอยู่ในรัฐธรรมนูญ แต่เป็นเรื่องที่รัฐบาลเลือกกระทำ
 เพราะว่าอยากจะได้รับความร่วมมือของสภาผู้แทนราษฎร แต่ในกรณีที่ไม่ใช่เป็นสัญญาเป็นคำแถลง
 การดี เป็นการประชุมของคณะมนตรี เมื่อประชุมเสร็จแล้วก็ให้คำแถลงแก่กรรมาชิก ซึ่งได้ประกาศ
 แก่ประชาชนไปแล้ว ไม่มีข้อบังคับประการใด และเมื่อท่านสมาชิกผู้ใดก็ยกรติตั้งกระทู้ถามมา
 ข้าพเจ้าก็ได้ตอบอย่างละเอียดลออซึ่งที่ท่านแถลงก็ได้ยอมรับในคำกล่าวของท่านเมื่อก็มี ข้าพเจ้า
 ไม่ได้มีความมุ่งหมายที่จะปกปิดอะไรหากได้ แต่มีเจตนาที่จะให้รายละเอียดทุกอย่าง ทั้งนี้ก็โดย
 มีความมุ่งหมายอยากจะได้ให้ท่านสมาชิกได้ทราบข้อความโดยละเอียดตลอดจนประชาชนทั่ว
 ส่วนทางประชาชนนั้นแล้ว รัฐบาลก็ได้เอาใจใส่แถลงการดีให้ประชาชนทราบ และฟังเสียงประชาชน
 อยู่ด้วยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ถือว่านโยบายการต่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลดำเนินอย่างนั้น
 นอกจากจะเป็นไปตามคำแถลงนโยบายที่ได้แถลงต่อสภาไปแล้วก็ยังได้ฟังเสียงประชาชนอยู่ตลอดมาอีก
 อีกด้วย

ข้อสุดท้ายเกี่ยวกับเส้นเขตแดนนั้น ท่านไปเข้าใจผิด ก็เป็นเรื่องที่อาจจะหาแบบที่
 ยาก เรื่องนี้ไม่ได้เกี่ยวกับดินแดน เกี่ยวกับอาฟกานิสถาน เพราะฉะนั้นท่านเข้าใจผิดที่เกี่ยวกับ
 เส้นเขตแดนที่เป็นปัญหานั้นเป็นเส้นเขตแดนระหว่างปากีสถานกับอาฟกานิสถาน ไม่ใช่อินเดีย และ
 ปัญหาเส้นเขตแดนนั้นมันเกี่ยวกับอย่างนี้ มันมีชนเชื้อชาติที่เรียกว่าปักษุ หรือปุกตุ พวกปาทาน
 ในเมืองไทย เรานี้ก็มี ที่นี้พวกนั้นอาฟกานิสถานเขาบอกว่าควรที่ทั้งรัฐอิสระขึ้นได้ คือบอกว่า
 ประชากรเขามากจะตั้งรัฐอิสระแยกขึ้นออกไปจากปากีสถาน มันเป็นเรื่องเขาเรียกว่าหลัก
 เซลฟ์ ดีเทอมิเนชัน (self determination) คือการกำหนดตามใจตน ไม่เป็นการ

ถึงกันในเรื่องเส้นเขตแดนโดยเฉพาะ แต่ว่าอาฟกานิสถานเขาก็ถือว่าแนวคูแรนซึ่งแต่ก่อน
 เขาก็รับรอง แต่มาตอนนี้โดยเหตุที่พวกปากีสถานมีการเคลื่อนไหวนิวบ้าง- ที่อยากจะทำเป็นรัฐอิสระ
 ขึ้น แต่เขาก็ตั้งปัญหาเส้นเขตแดนกับปากีสถาน ส่วนที่เห็นว่าความประสงค์สนธิสัญญา ส.ป.ถ.
 นี้คืออะไร ก็อย่างที่ท่านว่านะ เพื่อที่จะต่อต้านป้องกันการรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์อันนี้ถูกแล้ว
 แต่ที่นี้ปัญหานี้เป็นปัญหาข้อเท็จจริงว่าเส้นเขตแดนของปากีสถานไปแค่ไหน ที่นี้ที่ประชุมก็ลงมติไป
 แคนแนวคูแรน เพราะว่าเส้นเขตแดนอยู่เดิม เรื่องเท่านั้น ไม่มีการขยายหรืออะไรทั้งนี้
 เป็นต้น และท่านบอกว่าฟิลิปปินส์ ๆ ก็เป็นเกาะ ประเทศอื่น ๆ ก็มีอาณาเขตอย่างแน่นอนแล้ว
 อย่างประเทศไทยเราก็มีอาณาเขตอย่างแน่นอน แต่ว่าตอนนี้ก็มีเส้นคูแรนซึ่งเป็นที่ยอมรับกันมาตั้ง
 ๒๐ ปีแล้วเพิ่งจะมีปัญหา แต่ปัญหาที่ตั้งนั้นในแง่ที่จะตั้งรัฐปากีสถานอันมากกว่าที่จะไปเรื่องนัก
 คือเขตแดนไม่แน่นอนแล้วก็ต้องปักปันกันใหม่

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระ ชุมตงตฤทธิศึกษากร รองประธานสภา
 ผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ จึงดำเนินการประชุมแทน)

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอเรียนร้กตามดังนี้ ความจริงทางรัฐบาลโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศก็ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งข้าพเจ้าก็เห็นว่าอย่างนั้น แต่ว่าในเรื่องมารยาททางการเมืองนี่อะไร เป็นสิ่งสมควรที่จะกระทำ แม้แต่รัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดไว้ก็ควร จะกระทำ และยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้าอยากจะทำครั้งนี้ การประชุมสหภาพรัฐสภาเมื่อปี ๒๔๘๖ สมาชิกทั่วไป ๆ ทั่วโลกได้ลงมติกันว่า ในการที่รัฐบาลไทยจะทำสนธิสัญญาฉบับใด ก็ต้องมีผู้มีส่วนได้เสียของบ้านเมืองนั้น แม้จะไม่ได้เป็นการเปลี่ยนแปลงราชอาณาจักรก็ตาม อย่างนี้รัฐบาลควรจะได้ขกมติหรือความเห็นชอบจากสัญญาแทนราษฎร และการประชุมในคราวนี้รัฐสภาไทยเราก็ส่งสมาชิกไปประชุม และนำข้อประชุมมา สนทนาคณะที่ประชุมนี้ และลงมติรับรอง เห็นด้วยกัน ในเรื่องเหล่านี้ก็อยากจะได้เรียนร้กตามว่า รัฐสภาไทยโดยสมบูรณ์ปฏิบัติไปมากน้อย เพียงใดในข้อตกลงฉบับนี้ ซึ่งข้อตกลงที่ ๒. ปัญหาเรื่องแนวเขตแดนหรือแดนแดนแดนแดนมีบริษันี้ ก็อยากจะได้เรียนร้กตามตรง ว่า บ้านเราเกิดพิพาทกันขึ้นระหว่างอาฟกานิสถานกับปากีสถานในการใช้กำลังกันแล้ว รัฐสภาไทยหรือประเทศไทยนี้ก็ต้องเข้าร่วมสงคราม เพื่อทำการต่อสู้รักษาแนวเขตของสนธิสัญญาที่กล่าวถึงนี้ไว้หรือไม่ ถ้าหากว่าการเจรจาโดยสันติไม่เป็นผล ประการที่ ๓. อยากจะได้เรียนร้กตามโดยเอาข้อเท็จจริงในประเทศไทยนี้ อย่างเช่น พระวิหารนี้ ที่เราก็มอง เขมรกำลังจะมีพิพาทอยู่ ซึ่งเขมรไม่ใช่เป็นสมาชิกสนธิสัญญาที่อาโต เราเป็น อันนี้กระทรวงการต่างประเทศจะเสนอต่อสนธิสัญญาที่อาโตใหม่ว่า เราพระวิหารนี้แค่นั้น เป็นของไทย ถ้าหากเขมรรุกรานมาจะได้ร่วมกันในภาคีสัญญาที่อาโตนี้ร่วมกับเขมร อย่างนี้เราก็มีปัญหาคู่กันเช่นแนวเขตแดนที่ พระวิหารนี้แค่นั้น แน่นนอนกันแค่นั้น อย่างนี้กระทรวงการต่างประเทศเคยมีความคิดที่จะเอา ข้าราชการสัญญาเพื่อให้เป็นอันแนวเขตที่แน่นอนหรือไม่มี ประการต่อไป

ที่ความหมายใหญ่ของสนธิสัญญาอาเซียน ก็เพื่อต้องการจะป้องกันคอมมิวนิสต์ กับนั้นก็เห็นใน
ที่นี้ ก็เป็นที่เข้าใจกันทั่ว ๆ ไปในเรื่องนี้คืออยากจะได้เงินอุดหนุนและให้ข้อสังเกตต่อท่าน

รัฐมนตรีว่าการปฏิบัติของสนธิสัญญาอาเซียน เท่าที่ฟังทั่ว ๆ ไปแล้ว มันช่วยชอบไปเกินขอบ
เขตของวัตถุประสงค์ซึ่งที่กล่าวไว้ ในเรื่องอย่างนี้ท่านมีความรู้สึกอย่างไร ในทางลงมติต่าง
อะไรต่าง ๆ พวกนี้ แม้แต่แนวคุณ ^{แนว} ขาพเจาก็เข้าใจว่าเป็นเรื่องดำเนินการไปผิดวัตถุประสงค์
ประสงค์ สมมติว่าท่านตอบมาว่า เราจะต้องรบกับอาฟกานิสถาน เพราะรุกรวมไปที่สถานซึ่งเป็นที่
ภาคี อาฟกานิสถานก็ไม่ใช่เป็นคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นสนธิสัญญาไปต่อสู้กับอาฟกานิสถาน
ไม่ใช่เป็นคอมมิวนิสต์ก็ผิดวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญาอาเซียน มีมัน เป็นอย่างนั้น ขาพเจาเข้าใจ
อย่างนั้น ก็ขอให้ท่านรัฐมนตรีทรงประทานตอบให้เข้าใจชัดเจนด้วย

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์พงษ์ประสิทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ : เกี่ยวกับมติของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ขาพเจาไม่ได้เห็นด้วย แต่ที่จะว่า
ถ้ารัฐธรรมนูญไม่มีบทบัญญัติให้ขอความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรในสนธิสัญญาใด ขาพเจา
นึกว่าสภาผู้แทนราษฎรจะไม่ เสนอให้รัฐบาลขอความเห็นชอบจากสภา ๆ มา ถึงอย่างไรก็ดี
รัฐบาลนี้ก็ไม่ได้แถลงไปแล้วว่า จะติดตามและปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญอย่างเคร่งครัด เพราะฉะนั้น
ด้วยเหตุนี้รัฐบาล คงจึงได้ตกลงวางระเบียบว่า สัญญาต่าง ๆ ให้ถึงแม้ว่าจะไม่ของสงมาขอ
ความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร ตามความในรัฐธรรมนูญก็จะส่งตัวมาให้ทราบ เมื่อส่ง
ตัวมาแล้ว ท่านสมาชิกจะตั้งกระทู้ถามหรืออะไร ก็ย่อมกระทำได้ แต่นี่ก็เป็นการแสดงเจตนา

.....

กับรัฐบาลกัมพูชา และทั้งนี้ก็เป็นไปตามหลักการ ในองค์การชองโตเกียว หรือในสหประชาชาติก็
 เพราะท่านจะเห็นว่าคณะมนตรีนั้น ข้อมติข้อแรกที่ ขาลงไปได้ เขาเป็นมติหลักการ ของกฎบัตร
 สหประชาชาติ นั่นก็เป็นนโยบายของรัฐบาลไทยเหมือนกัน ที่ให้ความความในกฎบัตร สหประชาชาติ
 เขามองว่า ถ้ามีข้อพิพาทกันแล้วก็ต้องให้พยายามตกลงกันเองก่อนที่จะไปองค์การ โลก หรือองค์การ
 กลางใด ๆ เขาให้ทำความเข้าใจตกลงกันก่อน เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ เป็นเรื่องชายแดน หรือเส้น
 เขตแดนระหว่างเพื่อนบ้านด้วยกัน รัฐบาลก็มีนโยบายที่จะทำความเข้าใจกันฉันมิตร ให้ความ
 ตกลงกันด้วยดีกับรัฐบาลกัมพูชา ข้อสุดท้ายท่านยังยืนยันว่าเป็นการ ขยาย คือการระงับการ
 เป็นการขยาย ข้างเจ้าก็ยืนยันกันดีกว่าไม่มีการ ขยายอะไรแค่ประการ โขเลย ที่มีท่านบอกว่า
 ถ้าเกิดอาฟกานิสถานกับปากีสถาน เกิดรบกันขึ้น กรณีนี้จะไม่เกิดขึ้นหรอก เพราะว่าไม่มีองค์การ และ
 ทั้งสองประเทศนี้ก็เป็นสมาชิกอยู่ในสหประชาชาติและองค์การ ส.ป.ก. นี้ก็สหประชาชาติและ
 ปีกหลักกฎบัตร สหประชาชาติอยู่เหมือนกัน แต่ว่าถ้าบังเอิญ เหตุ เกิดขึ้นจริงแล้วละก็ตามความสนธิ
 สัญญา คณะมนตรีก็ต้องประชุมกันว่าจะจัดการอย่างไร เพราะข้อความในสัญญาที่ดีว่าเป็นกับ
 ร่วมกัน แล้วก็เมื่อมีเหตุเกิดขึ้น ก็จะต้องปรึกษาหารือกัน ส่วนการที่จะปฏิบัติอย่างไรก็แล้วแต่
 เหตุการณ์ในขณะนั้น ไม่ใช่เป็นการผูกมัดตายตัวที่ตาย ส่วนการที่พิจารณาจะป้องกันหรือสูด
 ทานหันที่นั่นก็ เกี่ยวกับการ รุกรานของคอมมิวนิสต์ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์กันยิ่งใหญ่ของสนธิสัญญา
 ส่วนการ รุกรานอย่างอื่นนั้นถ้าบังเอิญเกิดขึ้นแล้ว คณะมนตรีก็จะไปประชุมปรึกษาหารือกัน

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พีจิตร) : ขอซักต่อไป ท่านรัฐมนตรีตอบข้างเจ้าก็เป็น
 การ ชัดแย้งกันไปในตัว ข้างเจ้าซักตัวอย่าง เขาพระวิหาร ท่านก็ตรงบอกว่า เราอาจจะเจรจา
 กันได้ฉันท์เพื่อนบ้าน แต่สภาพานิสถานและปากีสถาน เขาก็อาณาเขตติดต่อกัน ก็น่าจะให้ เขาไป
 เจรจากันฉันท์เพื่อนบ้าน ก็ไม่น่าที่จะเอามาตีใด ๆ เข้ามาเป็น การผูกพันแต่อย่างใด ที่ความรู้สึก
 ของเรา เราไม่อยากจะชักชวน เพื่อนฝูงมาให้กระทบกระเทือนกับประเทศบ้านใกล้เรือนเคียง

แต่เรากลับทำตัวไปผูกพันกับประเทศบางประเทศที่ถ่วงการ จะชักชวนเราไปให้กระทำกาละใด ๆ
ซึ่งเป็นการทำงานที่บีบบังคับประเทศบ้านใกล้เรือนเคียงของเขา

ผู้ทำการแทนประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้รัก ๆ

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : นี่ขอถามเขาว่าขอทราบว่า เป็นสิ่งที่เข้าใจ
หรือไม่ ประการที่สองท่านรัฐมนตรีทรงแถลงไปแถลงมาในที่สุกซาพ เจ้าก็ยอมรับหลักได้ว่า
สนธิสัญญาที่เอาโดยนี้ก็ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร เพราะในที่สุดก็ไปยึดหลักสหประชาชาติ ก็ยึดหลัก
สหประชาชาติมีไม่ว่าที่จะคุ้มครองป้องกันกรณีพิพาทใด ๆ ทั้งใช้กำลังก็ดีและไม่ใช้กำลังก็ดี
แล้วก็เหตุใดเราจะต้องมาทำสนธิสัญญากับในกลุ่มประเทศบางประเทศ ซึ่งก็มีเป็นเหตุทำ
ให้สิ้นเปลืองเงินทองและเป็นการถูกกล่าวหาจากประเทศบางประเทศว่า เราตั้งแนวจะรุกราน
เขา ในเรื่องเหล่านี้ขอซักถามว่า ท่านรัฐมนตรีมีความคิดเห็นอย่างไร แล้วประการที่สาม
ใครจะรับผิดชอบตามคดีไปว่า

ท่านรัฐมนตรีเองได้เดินทางไปประชุมที่ปักกิ่ง ซึ่งหลังจากเหตุการณ์คราวนั้นมาที่รู้สึกว่าคุณ
 ไทยนี้ค่าเงินนโยบายต่างประเทศนั้นลงไป ซึ่งเป็นที่พอใจของประชาชนทั่วไปอยู่แล้ว
 มากี่สักแต่ข้างอีก แฉ่ง ๆ อ่อน ๆ อย่างนี้ ในการกระทำอย่างนี้ประชาชนคนไทยทั่ว ๆ
 ไปแล้วรู้สึกว่าคุณค่าเงินนโยบายต่างประเทศไม่ถูกต้อง แล้วท่านรัฐมนตรีก็ทรงตอบว่า
 รัฐบาลนี้พยายามดำเนินกิจการบริหารราชการแผ่นดินนี้ร่วมกับนโยบายต่างประเทศนี้จะฟังความ
 คิดเห็นของประชาชนเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งรวมทั้งประชาชน
 คนไทยด้วย เคียงนี้ใครจะเรียกบอกกล่าวว่าคุณค่าเงินคนไทยทั่ว ๆ ไปต้องการให้ประเทศไทย
 วางตัวเป็นกลาง ไม่อยากจะไปยุ่งเกี่ยวกับพวกข้างสารต่าง ๆ มันจะหนัก ในเรื่องของท่าน
 รัฐมนตรีรับทราบอย่างไรและมีความคิดเห็นอย่างไร รัฐบาลนี้พร้อมจะเปลี่ยนแปลงนโยบาย
 ให้มั่นคงกว่านี้หรือไม่ให้เป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติซึ่งที่ความรู้สึกของประชาชนคนไทย
 ทั่ว ๆ ไปเข้าใจว่ารัฐบาลค่าเงินงานต่าง ๆ เคียงนี้เป็นการชักศึกเข้าบ้านหรืออย่างไร ขอ
 เรียนชกถามเป็นครั้งสุดท้าย

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์ประพัทธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การต่างประเทศ : ท่านผู้เป็นประธานในที่ประชุมและท่านสมาชิกผู้เกียรติยศทั้งหลาย
 ข้าพเจ้าไม่ได้ขัดกันเลย คือว่าบอกว่าคุณค่าเงินประเทศไทยเราเป็นตัวหลัก
 สหประชาชาติและเมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้นก็ควรจะทำตกลงกันโดยการเจรจาฉันโดยตรงและ
 ในกรณีปากีสถานและอัฟกานิสถานก็เช่นเดียวกันในเรื่องเขตแดน ข้าพเจ้าจึงได้บอกท่านถึง
 ไม่มีกรณีพิพาทเกิดขึ้น เป็นแต่มีปัญหาเนื่องจากคำแถลงของผู้นำโซเวียตที่พูดว่า สหประชา
 ของปากีสถานไปแค่นั้น ไปถึงแค่นั้นเท่านั้นเอง มันเรื่องข้อเท็จจริง แต่ยังไม่ได้เกี่ยวกับ
 ข้อพิพาท ก็แน่นอนที่เดียวประเทศทั้งสองนั้นคือปากีสถานและอัฟกานิสถานก็ควรจะใช้วิธีเจรจา
 สันติวิธี ๆ ก็คือการเจรจาฉันโดยตรงไปประการแรก และในที่สุดก็ไปสหประชาชาติ ไปให้
 สหประชาชาติพิจารณา

ที่ข้อ ๒. ที่ถามว่า เมื่อยึดหลักสหประชาชาติแล้ว ก็ทำไมจะตกลงมีชื้อโต ก็ชื้อโตมันโตตั้งขึ้น
 ความความในข้อ ๕๑ แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ คือความมั่นคงร่วมกัน ๆ อย่างใดกรณีใดกรณี
 นั้นสหประชาชาติเป็นผู้ดำเนินการเอง แต่ว่าปรากฏว่าด้วยเหตุที่มีชื้อโต คือการที่ยังอยู่ในคณะ
 มนตรีความมั่นคง ก็จะทำให้สหประชาชาติดำเนินการให้ทันเวลาที่ คือหมายความว่าโดยรวดเร็ว
 นั้นไม่โต อย่างเช่นประเทศไทยเราก็ได้ชื้อโตเมื่อ เวียดนามบุกลาวเข้ามาเป็นเคาตสอง ไทย
 เราก็ขอคณะมนตรีความมั่นคงบอกให้ส่งผู้สังเกตการณ์สันติภาพมาช่วยดูให้หน่อย เด็ด ความ
 ระเบียบซึ่งจะทำได้ คณะมนตรีความมั่นคงส่วนมากที่เดียวก็เห็นด้วย แต่ไม่ถูกชื้อโต ก็ประเทศ
 เดียวที่คัดค้าน ก็เป็นการยับยั้ง ก็ไม่โตลงมา เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลก็เห็นว่าถ้ามีเหตุฉุกเฉิน
 เกิดขึ้นจริงแล้วละก็จะไปหวังการกระทำของสหประชาชาติโดยปัจจุบันทันด่วนให้ทันทางที่มัน
 เห็นจะไม่ได้ จึงไต่ถามว่าการชื้อโตซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสหประชาชาติและในกติกาสุดท้ายนั้นถ้า
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านแล้วจะเห็นว่า ก็บอกว่าทำในระหว่างที่สหประชาชาติยังไม่โต
 ดำเนินการ แล้วชื้อโตก็ต้องรายงานการกระทำไปให้คณะมนตรีความมั่นคง นี่ซึ่งแสดงว่าชื้อโต
 ก็เป็นองค์การอยู่ภายใต้สหประชาชาตินั่นเอง

ข้อ ๓. ที่ท่านบอกว่ารัฐบาลนี้ระเคียวก็ดำเนินการนโยบายอ่อน ประเคียวก็แข็ง แต่
 อันที่จริงข้าพเจ้านี้ก็ว่ารัฐบาลนี้ดำเนินการนโยบายโดยนุ่มนวลและนิ่มนวลตลอดมา ถึงอย่างไรมัน
 เป็นความประสงค์ของรัฐบาลและของข้าพเจ้าโดยเฉพา และที่ท่านจะบอกว่าไม่พึงเสีย
 ประชาชนนั้น เห็นจะไม่จริงหรอก เพราะเมื่อเร็ว ๆ นี้ในการที่รายกเลิกการห้ามส่งสินค้า
 ที่ไม่ใช่ยุทธปัจจัย คือเลิกการห้ามส่งสินค้าที่ไม่ใช่ยุทธปัจจัยนั้นก็โดยพึงเสียงประชาชนเอง
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ารับรองได้ว่ารัฐบาลพึงเสียงทั้งท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและของ
 ประชาชน แต่นั่นแหละ ท่านคงเข้าใจข้อเท็จจริงให้ถูกต้อง เพราะฉะนั้นกับที่ข้าพเจ้าได้
 ชี้แจงโดยละเอียดในคำขอบของข้าพเจ้าและในคำตอบที่ชื้อโตนั้นก็เพื่อลดยากจะไม่ท่านทราบ
 ข้อเท็จจริงโดยแท้จริง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระหุกความอันค้ำที่ ๓ ของ นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข ถามเรื่อง การตั้งกองทหารที่ค่ายบางระจัน ตามกระทรวงกลาโหม เพื่อกำจัด

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระหุกความถามรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม ดังต่อไปนี้

เนื่องจากในปีนี้ ทางราชการทหาร ได้ลดไปส่วนหนึ่งที่ค่ายบางระจัน ค่ายกองบางระจัน เพื่อตั้งกองทหารค่ายบางระจันขึ้นถึง ๓ ครั้ง การตั้งกองทหารนี้จะต้องใช้ที่ดินประมาณ ๕๐๐ ไร่ และมีข่าวว่าจะตั้งในปีนี้ ทวีให้ราษฎรในบริเวณใกล้เคียงหวั่นเกรง ไม่กล้าทำไร่ทำนาขึ้น เพราะกลัวจะถูกบริเวณทหาร จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลจะตั้งกองทหารที่ค่ายบางระจันจริงหรือไม่ ถ้าตั้งจะตั้งเมื่อไร

๒. ขณะนี้ทางจากจังหวัดไปค่ายบางระจัน คีตสะพานข้ามแม่น้ำชลยหนึ่งแห่ง บกนั้น ก็พอสมควร ในฤดูแล้ง ทางกระทรวงกลาโหมจะช่วยเหลือให้เพียงใด หรือไม่ สำหรับ สะพานนี้

จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : กระทรวง กลาโหมขอตอบกระหุกถามของท่านสมาชิกผู้เกียรติ ดังนี้

๑. การตั้งกองทหารที่ค่ายบางระจันนั้น ขณะนี้ เพียงแต่กำลังพิจารณาอยู่ จะดำเนินการ เมื่อใดสุดแต่งบประมาณที่จะ ได้รับ และขณะนี้กำลัง ใตเสนอรายงาน เพื่อขอตั้งงบประมาณ ในการสร้างค่ายทหารที่ค่ายบางระจันนี้ไปแล้ว

๒. การสร้างสะพานข้ามแม่น้ำนั้น รัฐบาลมีโครงการอยู่แล้ว เป็นหน้าที่ของกระทรวง คมนาคมดำเนินการ และการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำนยอน เป็นมีจิจัยสำคัญในการ ที่จะสร้างโรง ทหารในต่อไปด้วย เช่นเดียวกัน

ส่วนที่ว่าในนี้ทำให้ราษฎรในบริเวณใกล้เคียงหัวเมืองไม่กล้าทำไร่นานั้น เห็นว่ายังไม่ควร
วิตกอย่างไร เพราะถนนที่จะดำเนินการสร้าง ทางราชการย่อมจะแจ้งให้ราษฎรทราบล่วงหน้า
ในเวลาพอสมควรอยู่แล้ว ฉะนั้นการทำให้ท่านควรจะดำเนินการต่อไปได้

นายเพียรศักดิ์ นิสัยสุข (สิงห์บุรี) : สำหรับความเคลือบแคลงในเรื่องราษฎรไม่
กล้าทำนาในที่ใกล้เคียงนั้น ธรรมดาใคร่สงสัยอยู่แล้วก็โต้ตอบว่า หนีไปอย่างไร ๆ ก็ทำไม่ทัน ก็ไป
ชี้แจงให้ราษฎรทราบในเร็ว ๆ นี้แล้ว เพราะฉะนั้นความเคลือบแคลงในเรื่องนี้ก็คงจะหมดไป
ที่นี้ปัญหาอีกอันหนึ่งก็คือเรื่องสะพานข้ามแม่น้ำน่าน อันนี้เป็นทางหลวงจังหวัดและเป็นหน้าที่ของ
กรมโยธาเทศบาล ซึ่งมีความจำเป็นซึ่งทางกรมก็ได้สร้างถนนสายนี้มาเป็นเวลาดัง ๓๐ กว่าปี
แล้ว ก็ยังใช้ทางเพียง ๕ กิโลเมตรเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องค่าบำรุงระจำนั้นก็เห็น
เรื่องของการเหมือนกัน เป็นเรื่องที่จะต้องจะเสียดูกรมของชาติทั้งลคิตาใจจุมและลคิตา
เพราะฉะนั้นกรมจึงใคร่จะตรองว่า สำหรับไปทาง ๆ หน้ ๆ รัฐมนตรีจะกรุณาขอวงคิตค
ไปยังกรมโยธาเทศบาลและกรมการคลังให้ช่วยจ่ายเงินสักจำนวนหนึ่งเพื่อไปสร้าง
สะพานสายนี้ คณะกรรมการบูรณะค่ายบางระจันก็ได้เสนอไปแล้ว แล้วกรมก็ได้พยายามศึกษา
อยู่ตลอดเวลา ก็ยังไม่มีความเห็นหรือท่าทางว่าจะสร้างสะพานสายนี้ได้ในที่นี้เลย เพราะฉะนั้น
กรมจึงใคร่ขอประทานให้ ๆ หน้ ๆ รัฐมนตรีได้กรุณาติดต่อไปยังกรมโยธาเทศบาลและ
กรมการคลังเพื่อไปช่วยอนุมัติเงินสักจำนวนหนึ่งเพื่อสร้างสะพานนี้ภายในนี้จะได้ใหม่ครับ

จอมพล ศฤงษี ธรรมะรัต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : หากกรมการ
กลาโหมรับรองว่า จะพยายามช่วยเหลือติดต่อให้ตามสมควร

นายเพียรศักดิ์ นิสัยสุข (สิงห์บุรี) : ๆ หน้ ๆ รัฐมนตรีที่เคารพ คือว่าการที่จะ
พยายามนั้น กรมยังไม่แน่ใจว่า จะสร้างไปหรือไม่ กรมใคร่จะขอยืนยันว่า สรรองไป
หรือไม่ ความพยายามก็ยังไม่แน่ว่า กรมจะขออีกสักครั้ง

สภาผู้แทนราษฎร ๒/๒๕๕๕ (สามัญ)

โอบเจกต. - ฉันทนา

๒/๗

จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ; ครั้น จะ
พยายามขอรองให้

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ; หมดเวลาสำหรับกระซู่แล้ว

ต่อไประเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ปฏิวัติรบาก พ.ศ. ๒๕๕.

คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ที่มีบุตรมาก พ.ศ. ๒๕๔...

หลักการ

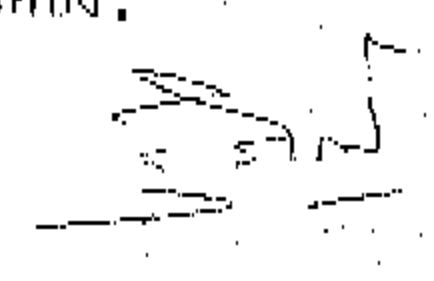
เพื่อให้การสงเคราะห์ผู้ตกทุกข์ได้ยากและมีรายได้น้อย

เหตุผล

ผู้มีบุตร อยู่ในดูแลการ เป็นจำนวนมากนั้น ยังถือว่าเป็นผู้ยากไร้ เพราะ
จะกลองช่วยเหลืออุปการะบุตรทั้งในด้านการ เลี้ยงดู การศึกษา และการรักษาพยาบาล ฯลฯ
ความหนักนุญชรรณยิ่งกว่าผู้ที่ไม่มีบุตรเป็นอันมาก และถ้าเป็นผู้มีรายได้น้อยด้วยแล้ว
ยิ่งก่อภาระให้เกิดความเดือดร้อนแก่ครอบครัว เป็นอันมาก

ฉะนั้น จึงเห็นเป็นการสมควรจะได้จัดสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ที่มีบุตรมาก
เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระความเดือดร้อนลงความสมควร เท่าที่สามารถจะทำได้ในอัน
เริ่มแรก อันจะเป็นทางส่งเสริมให้มีความตั้งใจจะปฏิบัติหน้าที่การงานและการประกอบ
อาชีพให้ดียิ่งขึ้น และเป็นการส่งเสริมให้บุตร ของผู้ที่มีบุตรมาก เหล่านี้ได้รับการศึกษา-
สงเคราะห์แก่กุลด้วยดียิ่งขึ้น จะได้เป็นกำลังอันดีของชาติสืบไปในอนาคตด้วย.

สำเนาถูกต้อง.

นางกระวีพรสวรรค์
ชำนาญศรี - พิมพ์
พิมพ์ครั้งที่ ๑๒๓๔๕
(ไปรษณีย์)

(ส่วนนา)

ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้มีบุตรมาก พ.ศ. ๒๔๙...

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้มีบุตรมาก

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้มีบุตรมาก

พ.ศ. ๒๔๙..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ผู้มีบุตรมาก" หมายความว่า ผู้มีสัญชาติไทยและมีบุตรอยู่ในอุปการะตั้งแต่ห้า

คนขึ้นไป

"บุตร" หมายความว่า บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีชีวิตอยู่ และอายุไม่เกิน สิบเจ็ดปีบริบูรณ์ นับถึงวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่ยื่นคำขอ และยังมีใ้บิดามารดาอุปการะ

"รายได้ของครอบครัว" หมายความว่า รายได้ของสามี ภรรยา และของบุตร

ในอุปการะที่ได้รับในเคื่อนหนึ่งหรือไปหนึ่งรวมทั้งหมดประจำปีหารด้วยจำนวนสมาชิก

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบการสงเคราะห์

พระราชบัญญัตินี้ ได้แต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสงเคราะห์ผู้มีบุตรมาก

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้มีบุตรมากประกอบด้วย ประธานด้วย

อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทน

กระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ และผู้แทนกรมมหาดไทย เป็นกรรมการ

ให้ประธานคณะกรรมการ แต่งตั้ง เลขานุการ คณะกรรมการหนึ่งคน

มาตรา ๕ ผู้มีบุตรมากและมีรายได้ไม่เกินกว่าอัตราที่กำหนดในปี มีสิทธิยื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์ตามเกณฑ์ต่อไปนี้โดยมีครั้ง ๑ ครั้ง

(๑) มีบุตรจำนวนหกคน และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละแปดร้อยบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบบาท

(๒) มีบุตรจำนวนหกคน และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละหนึ่งพันบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินสองร้อยบาท

(๓) มีบุตรจำนวนเจ็ดคน และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละหนึ่งพันสามร้อยบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินสองร้อยแปดสิบบาท

(๔) มีบุตรจำนวนแปดคน และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละหนึ่งพันห้าร้อยบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินสามร้อยหกสิบบาท

(๕) มีบุตรจำนวนเก้าคน และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละสองพันบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินสี่ร้อยยี่สิบบาท

(๖) มีบุตรจำนวนสิบคน และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละสองพันห้าร้อยบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินห้าร้อยยี่สิบบาท

(๗) มีบุตรจำนวนสิบเอ็ดคน และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละสามพันบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินหกพันบาท

(๘) มีบุตรจำนวนสิบสองคนขึ้นไป และมีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละสามพันห้าร้อยบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินหกพันแปดสิบบาท

มาตรา ๖ ผู้มีบุตรอยู่ในอุปการะตั้งแต่สี่คน และมีรายได้ของครอบครัวไม่เกินกว่าเกณฑ์บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ (๑) หรือผู้มีบุตรซึ่งอยู่ในเกณฑ์ได้รับเงินสงเคราะห์ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้แล้ว ถ้ามีบุตรเกิดขึ้นใหม่ในปีใด และบุตรนั้นยังมีชีวิตอยู่จนถึงวันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งจ่ายเงินสงเคราะห์ ให้มีสิทธิยื่นคำขอเพื่อขอรับเงินสงเคราะห์เฉพาะปีนั้น เป็นหลักได้ ดังนี้

(๑) ถ้ามีบุตรเกิดขึ้นใหม่ ให้ได้รับเงินสงเคราะห์หกสิบบาท ต่อบุตรที่เกิดขึ้นใหม่หนึ่งคน

(๒) ถ้ามีบุตรแปดสองคน ให้ได้รับเงินสงเคราะห์สี่ร้อยบาท ถ้าบุตรแปดคนปีใดตาย เสียอภพถึงกับส่งจ่ายเงินสงเคราะห์ปีใดปีหนึ่ง ให้จ่ายลงถึงหนึ่ง

มาตรา ๗ การขอรับเงินสงเคราะห์ ให้ทำคำขอยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ความแถม วิธีกร และภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่สามีภริยาคู่รวมกันอุปการบุตร ให้สามีเป็นผู้ยื่นคำขอแต่ฝ่ายเดียว ถ้าสามีภริยาแยกกันอยู่ ให้ฝ่ายที่เลี้ยงบุตร เป็นผู้ยื่นคำขอ เว้นแต่สามีหรือภริยาฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่งตาย ให้ฝ่ายที่ยังมีชีวิตและยังเลี้ยงบุตรอยู่ เป็นผู้ยื่นคำขอ

มาตรา ๘ การขอรับเงินสงเคราะห์สำหรับบิดา ถ้ามิได้ยื่นคำขอก่อนใน ระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าเกินกำหนดสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เฉพาะนั้น

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาว่าสมควรจะจ่ายเงิน สงเคราะห์ผู้เป็นบุตรมากประจำปี และกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานจากเงินสงเคราะห์ ประจำปีได้

มาตรา ๑๐ การจ่ายเงินสงเคราะห์ประจำปีแก่ผู้เป็นบุตร เกิดขึ้นใหม่ตามมาตรา ๖ ให้พิจารณาจ่ายแก่ผู้ยื่นคำขอไว้ก่อนตามลำดับ

มาตรา ๑๑ ถ้าคณะกรรมการมิได้พิจารณา หรือใช้สิทธิกำหนดอัตราจ่าย เงินสงเคราะห์ตามมาตรา ๙ ให้เสร็จภายในเดือนสิงหาคมของปีได้ ให้การสงเคราะห์นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จ่ายเงินสงเคราะห์ตามเกณฑ์อัตราสูงสุด ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙

มาตรา ๑๒ บุคคลใดแสดงรายการเท็จลงในคำขอ มีความผิดถึงระวางโทษ ปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และลออกกฎกระทรวง เพื่อให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

สำเนาถูกต้อง.

แทนกระเปาะ
สำนักงาน
.....
.....
.....

๑๐.๕๑ น.

จดหมาย ป.ใหญ่สงเคราะห์ นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลสงเคราะห์ราษฎรชาติพันธุ์
สงเคราะห์ผู้ยากจนมาก พ.ศ.๒๕๕๑.

โดยมีหลักการ เพื่อให้การสงเคราะห์ผู้ยากจนและผู้ยากจนและมีรายได้น้อย
ด้วยเหตุผล ผู้ยากจนในสถานการณ์จำนวนมากนี้ เป็นผู้ที่มีการขาด
เพราะจะยังคงช่วยเหลือผู้ยากจนทั้งในด้านการเลี้ยงดู การศึกษา และการรักษาพยาบาล
และอื่น ๆ ความเหลื่อมล้ำของชนชั้นที่ผู้ที่ไม่ใช่ผู้ยากจนเห็นมาก และถ้าเป็นผู้มีรายได้น้อยด้วยแล้ว
ยิ่งก่อการให้เกิดความเดือดร้อนแก่ครอบครัวเห็นดีมา

ดังนั้น จึงเป็นเป็นการสมควรจะจัดตั้งสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ยากจน เป็นการ
ช่วยแบ่งเบาภาระความเดือดร้อนแก่ความสมควร เท่าที่สามารถจะทำได้ในขั้นเริ่มแรก ซึ่ง
เป็นทางส่งเสริมให้มีกำลังใจ ชาติวิถีชีวิตที่ดี การงานและการ ประสิทธิภาพให้ได้ดีขึ้น และ
เป็นการส่งเสริมให้บุตรของผู้ที่ยากจนเหล่านี้ได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนที่ดีขึ้น จะได้อ
เงินกำลังศึกษาของชาติสืบไปในอนาคต จึงขอประธาณสงเคราะห์แก่ราษฎรไทย
ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป

๑๐.๕๒ น.

นายสวัสดิ์ หิอง (ชอนแก่น) : สำหรับราษฎรชาติพันธุ์ที่ได้อำนาจหลักการ
และเหตุผลประเภทแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นการ เสียหายมากในทางความรู้สึกของประชาชน
ในการที่ราษฎรจะอ่าน ข้าพเจ้าคิดว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ เมื่อตั้งขึ้นแล้ว ประชาชนจะชอบ
และนับว่าเป็นผลดีแก่รัฐบาล แต่อย่างไรก็ดีเมื่อข้าพเจ้าได้อ่านส่วนบทและที่กระทรวงโดย
ละเอียดแล้ว ข้าพเจ้ามีความสนใจอย่างมากและยังไม่เห็นด้วยในการที่รัฐบาลจะเสนอกฎหมาย
ฉบับนี้เข้ามา และยังไม่เห็นว่าสมควรจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้เนื่องจาก

[Handwritten signature]

ข้าพเจ้าคิดว่า ถึงแม้กฎหมายฉบับนี้จะออกไปแล้ว แต่ที่บังเกิดขึ้นใหม่ที่เราจะไม่ได้รับความคุ้มครอง
คือว่าอย่างนี้ ในขณะที่สถานการณ์เกี่ยวกับการ ทุนเงินของประเทศไทยเราก็ตกอยู่ในภาวะวิกฤตเกิด
ถึงในที่สุดกับหนี้สินที่ทางรัฐบาลได้มีตัวเลขที่แน่นอนแล้วหรือไม่ว่า ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้
ออกบังคับใช้แล้ว ในจำนวนผลเบื้องต้น ๒๐ ล้านคน แล้วประมาณที่วางราว ๆ ๔ - ๕ ล้าน
คน นอกนั้นก็จะมีสักที่รายที่จะตกอยู่ในภาวะที่จะได้รับความเสียหายในการรับเงินนี้ ถ้าสมมติว่ามีสักล้าน
ราย แล้วรัฐบาลไปจ่ายคืนตัว เด็ดขาดสมมติว่ารายละ ๕๐๐ บาทก็ ๕๐๐ บาทก็ ๕๐๐ บาทก็ ๕๐๐ บาทก็ ๕๐๐
๕๐๐ ล้านแล้ว แล้วรัฐบาลจะเอาเงินที่ไหนมาจ่าย แล้วการออกกฎหมายอย่างนี้มีผลเป็นกฎหมาย
ที่ผูกพันกันไป เมื่อใช้บังคับแล้วก็ไม่มีการที่จะยกเลิก เลิก ไม่ให้หยุดไว้หนที่จะลดเอาลูกกรง
ไปผูกคอแมว เป็นอย่างนี้ คล้ายกับกฎหมายเกี่ยวกับค่าเงินบาท เราควรจะพิจารณาให้ดี
นี้ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนี้ แล้วนอกจากนี้ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากว่าทางรัฐบาลมีความประสงค์ที่จะ
ช่วยเหลือเกษตรกรที่มีบุตรมาก ก็ควรที่จะช่วยเหลือโดยวิธีการอย่างอื่น ไม่ควรที่จะช่วยเหลือเกษตรกร
เป็นเงิน เพราะการส่งเกษตรกรเป็นเงินสละอย่างนี้ลำบากมาก ถ้าหากว่าเงินค่าใช้จ่ายเรา
ไม่พอ เราถือว่าเป็นจะต้องเป็นหนี้เพิ่มขึ้น ก็ไม่หนักขึ้นเขาติด เท่าที่เห็นว่าเอาเงินจากคนหนึ่ง
มาให้คนหนึ่งเป็นอย่างนี้ แล้วนอกจากนี้ถ้าหากว่าเงินบาทไม่พอตรากรม เกิดครบถ้วน รัฐบาลก็ยอม
จะหาวิธีการอย่างอื่น เป็นต้นว่าลดหนี้สินของเกษตรกรบ้าง หรือเกี่ยวกับตลาดเงินแห่งประเทศไทย การ
ลดตลาดเงินบ้าง ถ้าข้าพเจ้าจะเปรียบเทียบกับเงินที่แจกเงินให้ครอบครัวเล่นการพนันกับ
ไม่ทำให้เกิดผลลงเลยขึ้นในก้นเศรษฐกิจแก่ประเทศไทยชาติที่ประเทศชาติ เศรษฐกิจเงินจาก
คนหนึ่งไปให้อีกคนหนึ่ง คนที่โตก็คือคนเก็บค่าตั้ง คนที่เล่นก็หมดไป ๆ นี่ข้าพเจ้าคิดว่า ถ้า
หากว่าทางรัฐบาลไม่มีเงินงบประมาณที่จะมาส่งเกษตรกรที่มีบุตรมากตามกฎหมายฉบับนี้แล้ว
รัฐบาลยอมจะหาวิธีทางอย่างอื่นบ้างนั้นก็คงมีการลดตลาดเงินบ้าง ทั่วทุกวันนี้ เพียงแต่
จะดำเนินการเกี่ยวกับกิจการ ไฟฟ้าอย่างนี้ก็ยังคงลดหนี้สินของเกษตรกรบ้าง เอาเงินตลาดเงินบ้าง
บ้าง ทั้งนี้ถ้าหากว่าเรามีกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วหาเงินรายอื่นไม่ได้ ก็จำเป็นต้องมาลด

ตลาดเงินเมืองอื่น ซึ่งเป็นตามยูนกันดี ๆ นี้เอง นี่ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าว่า จะส่งตรา
 เราควรจะให้ความสะดวกในการตอบแทน เห็นกันว่า ข้าพเจ้าว่า ฎีกาเป็นฎีกาที่ควรยก
 คือในเวลาที่ควรจะได้รับตราส่งตรา ควรจะมีตราให้ เห็นกันว่า เช่นในการจะส่งตรา
 อุดมโภควิไล ก็ควรจะได้รับความสะดวก แล้วก็ให้ราคาตอบแทนให้ตามสมควร แล้วหลังจาก
 นั้นในเวลาเงินให้ไปรักษาความโร ทรมานตลอดจนการรักษาค่าจ ๗ ตลอดทั้งการที่คนผู้ศึกษา
 เหล่านี้ก็ควรจะได้รับสิทธิพิเศษ หรือการเคียดหางโหมที่ใหม่เกี่ยวกับค่าตอบแทนทาง เช่น
 ค่าตอบแทนบ้าง เราไม่ควรมีการลดให้พิเศษ แล้วนอกจากนี้โดยเดชะความตั้งใจเกี่ยวกับ
 การศึกษา ในการที่จะให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อเรียนทางรัฐบาลก็ควรจะได้รับความสะดวก
 ให้เป็นพิเศษอย่างนี้จะดีกว่าที่จะมาตลอดกฎหมายอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าว่า
 ออกไปแล้ว รัฐบาลมีทางที่จะดำเนินการเศรษฐกิจของประเทศไทยเราดีขึ้น และมีเงินมาให้
 ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นว่า มันดี ข้าพเจ้าไม่ชอบคัดค้าน ซึ่งมันคืออยู่ แต่ว่าเมื่อปฏิบัติไม่ได้ ก็ไม่มีประโยชน์
 อะไร ข้าพเจ้าจึงอยากจะให้ท่านได้พิจารณาครั้งหนึ่งว่า เราสมควรที่จะยกเลิกกฎหมาย
 นี้ไปทุกสิ้นสำหรับรัฐบาลนี้ก่อน ๆ โหมหรือไม ก็ดูว่าหากว่ารัฐบาลนี้หรือสภาผู้แทนราษฎร
 แล้วก็อย่างว่า หนักเล็กน้อยไม่ไถ่จ่าย ๆ แล้วก็ถูกห้ามเรื่อยไป จนประมาณนี้ไม่พอที่จะมีให้
 เรื่อย ๆ ไปอย่างนี้ แล้วเมื่อทางรัฐบาลไม่สามารถที่จะลดค่าครองชีพลงได้ สมมติว่าข้าพเจ้า
 เครื่องอุปโภคบริโภคนั้นก็แพงเรื่อยไป แล้วรายได้ของประชาชนก็ค่อยลง ธรรมดาว่างานกัน
 มากขึ้นอย่างนี้ เรื่องฎีกาที่รับตราส่งตราให้ตราดี ๆ อย่างนี้เป็นต้นก็ยิ่งจะตกทุบตี
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วยในการที่จะรับกฎหมายฉบับนี้

๒๐๔๘ น.

จนทศ ๒. ศิบุญสงคราม นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอตั้งข้อสงสัยกับสมาชิกผู้
 ดังนี้ ในประการแรกไม่ก็มีความที่ท่านบอกว่า เมื่อคัดกฎหมายใหม่ ก็รับลงว่าดี แต่เกรงว่า
 จะปฏิบัติไม่ได้ เพราะว่าจะไม่มีตัวเลข ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอเรียนบอกว่า ทางรัฐบาลได้มี

ตัวเลขอยู่แล้วว่า ในการที่เราจะให้ความช่วยเหลือ สำหรับข้าราชการที่มีประมาณ ๒ หมื่นคน
๒ หมื่นคนทั่วๆไป สำหรับประชาชนที่มีประมาณราว ๕๐,๐๐๐ ที่เราจะให้ความช่วยเหลือ
และทางกระทรวงการคลังก็มีกรมประชาสงเคราะห์ได้คิดแล้วว่า ถ้าเราจะให้ความช่วยเหลือ
คนที่ปรากฏในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราจะต้องใช้เงินประมาณ ๕๕ ล้านบาท เป็นเวลา ๕ ปี

นอกจากนี้ท่านบอกว่ากฎหมายที่ได้ออกใหม่ ซึ่งจะทำให้เกิดการขาด ในเรื่อง
ทางฎีกา กฎหมายและกระทรวงการคลังก็ได้พิจารณาเรื่องนี้อยู่แล้ว เพราะเห็นว่าที่ปรากฏ
อยู่ในมาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในที่ที่กระทรวงการที่จะพิจารณาดังเรื่องนี้
จะลดการช่วยเหลือทางด้านเงินของงบประมาณได้ การช่วยเหลือทางด้านเงินในทางที่ท่าน
ถามว่าควรจะมีหรือช่วยเหลือทางด้านเงิน ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ทางรัฐบาลก็ได้พิจารณา
ไว้แล้วสองครั้ง ๑. ครั้งแรกคือ การที่กระทรวงการคลังได้พิจารณา เพราะเห็นว่าเงินที่
เคยได้และจะมีความเจริญรุ่งเรืองไปในอนาคต เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงได้เสนอในทาง
ต่อคณะรัฐมนตรีปรากฏในนโยบายของรัฐบาลนี้ ได้เสนอไว้แล้ว ๓ ว่า รัฐบาลจะ
ส่งเสริมการศึกษารองประชาชน ซึ่งในหลักการที่กระทรวงการช่วยเหลือทางด้านเงิน
ด้านการศึกษาของเด็ก ๆ เหล่านี้ในชั้น หนึ่งจะเห็นได้ว่ารัฐบาลนี้ โดยพิเศษก็คิดว่า
โดยทั่วไปแล้ว เราได้ช่วยเหลืออยู่แล้ว ในหลักการก็คือว่า การที่เด็กที่จะเข้าโรงเรียน
นั้นเราไม่ได้เก็บค่าเล่าเรียน แล้วนอกจากนั้นสำหรับโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก เราได้
พยายามจะช่วยเหลือทางด้านเงิน นี้ก็เป็นความช่วยเหลืออยู่แล้ว และนอกจากนี้สำหรับที่คิดว่า
ทางรัฐบาลนี้โดยที่เห็นว่าการ ให้การศึกษาด้านเด็กในชั้นต้นแรก เพราะฉะนั้นงบประมาณ
เกี่ยวกับการศึกษาจึงได้เพิ่มขึ้นในลำดับแรก นอกจากนั้นงบประมาณที่โรงเรียนขนาดเล็กด้วย
และนอกจากนี้ส่วนที่โรงเรียนขนาดใหญ่ก็ได้ให้การช่วยเหลืออยู่แล้ว ซึ่งความที่ท่านถามว่า
ควรลดค่าโดยส่วนหนึ่งที่ กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทยได้ทำอยู่แล้วสำหรับ
ผู้ที่มีความยาก ได้ลดค่าโดยส่วนหนึ่ง การที่กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้วช่วยเหลือให้
เงินพิเศษ และนอกจากนี้สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่ที่ช่วยค่าเรียนทางด้านเงินด้วย ส่วนที่
ส่วนที่โรงเรียน ๒. คนที่ได้ค่าแล้ว และนอกจากนี้ในส่วนที่โรงเรียนขนาดเล็กของพรรค หรือโรงเรียน
ที่โรงเรียนได้ให้ช่วยเหลือทางด้านเงินของกระทรวงการคลังที่เราได้จ่ายไปทางด้านเงินต่าง ๆ
จึงมีอีก ๓. และหาก โดยที่เงินที่มาจากเงินของกรมประชาสงเคราะห์ เพราะฉะนั้นจึงเห็นได้ว่า
ในการช่วยเหลือแล้วมา เกี่ยวกับผู้ที่มีความยาก ก็เป็นการช่วยเหลือเกี่ยวกับเด็กเล็ก

นั้นได้โดยหน่วยงานอื่น ที่ดำเนินการช่วยเหลือกัน เราได้รับมอบหมายของบุคคลอื่นในปี
 ๒๕๕๐ ระยะเวลา ๕ สัปดาห์หรือ ๕ สัปดาห์ตามลำดับของกระทรวง แต่ก็มีเรื่องเงิน
 นอกที่โอนเป็นรายอื่น เราได้แจ้งมอบหมายในเรื่องนี้ความสำคัญมาจากสิ่งเหล่านี้ • การ
 • แผนภาพ • ความหมาย • การ • แผนภาพที่ให้ความช่วยเหลือแก่เราให้ความเห็นในภาพที่
 จะใช้โดยส่วนตัวหรือรัฐบาล การที่มอบหมายเหล่านี้ แม้จะเป็นมากกว่าที่เราเป็นแล้ว
 มากขึ้นตามลำดับ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่า เมื่อท่านมีความเห็นหรือความหมาย
 เกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ เช่นนี้ ก็ถือว่าเป็นสิ่งหนึ่งของประชาชนที่สนใจ ปัญหาจึงมีความตั้งใจ
 ที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าให้ยิ่งขึ้น และเพื่อให้เห็นถึงความจริงโดยที่ การประเมินผลของราชการ
 ขาดกระทรวง กระทรวงมหาดไทยที่ให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนในลักษณะดังกล่าว ๓ ที่
 หัวใจว่าท่านเองจะเข้าใจ.

นางสาวสุพศ ไชยคำสิงห์ (นางสิงห์) : ข้าพเจ้าได้ศึกษามาก่อนแล้ว รู้สึกว่า
 ความปรารถนาของรัฐบาลนั้น ในความปรารถนาของประชาชนโดยมากจะรวมกัน มาขอความเห็นที่
 แผนภาพมากมาย ในบางกรณีขอตรวจดูก่อนที่ส่ง สรุปปัญหา คือความตั้งใจนั้น.....

- ประธานสภาวัฒนธรรม : ปัญหาสุพศฯ ๆ ๆ ๆ ๆ ในเรื่อง คณะ
- นางสาวสุพศ ไชยคำสิงห์ (นางสิงห์) : ขอเรียนเพิ่มเติมเท่าที่ควร
- ประธานสภาวัฒนธรรม : ขอเรียนเพิ่มเติมในว่า ไม่ควรพูดในใจ เป็นที่ระมัดระวัง

นางสาวสุพศ ไชยคำสิงห์ (นางสิงห์) : ขอเรียนเพิ่มเติมว่า คิดว่า
 ทดสอบคนที่เห็นว่าไม่ได้ ไม่ได้อะไรมาบ้างหรือครับ เป็นแต่เพียงว่ากับไปห้อง ๆ กับ
 ท่านเข้าใจเอง คือรัฐบาลทำให้ไม่ได้เห็นชัดในภาพที่จะช่วย เงินของกระทรวงที่ถูกรบกวน
 ๕๕ กับ เห็นว่าของ ๆ ของคน ๒ เป็นคนอื่น ๕ ถ้าหากว่า มีปัญหาอื่น ๆ ๕๕๕๕

จนเต็มจำนวนไม่ได้ แล้ว ๕๕ ล้านบาทกว่าจะไปเอาเงินที่ใหม่มาจ่าย แล้วห้ามประชาชนของ
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

ฝ่ายหนึ่งถึงไม่สามารถมีบุตรกัน มีรายได้มาก เคยต้องไปเสียดำเนินให้รัฐบาลเอาภาษีบุคคล
 ประชาชนทั่วไป เกือบจะยืนยันไว้ว่า ท่านนายกรัฐมนตรีได้โง่ เมื่อเราเสนอ พ.ร.บ.
 ส่งเคราะห์ข้าราชการ ซึ่งขณะนั้นเหมือนข้าราชการจะตั้งอยู่ในที่โง่ ท่านนายก ฯ ตอบปฏิเสธ
 ว่า การเอาเงินของคนหนึ่งไปให้อีกคนหนึ่งมันเป็นการไม่ชอบด้วยวิธีปฏิบัติของประเทศที่ เขาเจริญ
 มีคดีท่านเองก็มาเอาเรื่องเก่ามาเล่าใหม่ เพื่อให้ประชาชนเห็นชอบว่าพรรคเสรีมีกำลังมีความ
 มีความชอบเอาเงินบุตรมาเอาให้ท่าน เมื่อพรรคช่วยค้าตั้งโดยเดชะอย่างนี้ คือพรรคเสรี
 ประชาธิปไตยได้เสนอพระราชบัญญัติส่งเคราะห์ข้าราชการ โดยให้ลดลด ๒๕ ส.ท. ช่วยกัน
 เวลาออกจากราชการ ท่านบอกว่าเป็นกฎหมายของฝ่ายค้านทั้ง ๆ ที่ร่างบุตรและข้าราชการทั้งประ
 เทนิม ท่านกลับให้กลับไปเป็นที่นำเสียดำเนิน นี่เป็นวิธีช่วยความเดือดร้อนของข้าราชการ
 หมายถึงประชาชนโดยกว้างก็ แต่ท่านก็ไม่เห็นชอบ มาถึงที่ท่านจะไปฝ่ายค้านนั้นยอมรับกฎหมายดี
 โดยความเห็นชอบเหมือนกัน ท่านจะให้ข้าพเจ้าในฐานะ ส.ส. มีที่การเมื่อเห็นเหมือนกันจะให้
 ข้าพเจ้าเห็นชอบ ข้าพเจ้าก็บอกไม่เห็นชอบเหมือนกัน แต่ถ้าหากว่าประชาชนไม่เข้าใจก็จะ
 บอกว่าเป็นพรรคชนชาตินิยม ฯ นี่แหละกฎหมายฉบับนี้มีถึงออกไม่ได้ ประชาชนไม่ว่าพรรค
 เขามองว่าเอาเข้ามา ๒๕ เสียทุกทีไม่อยู่ กฎหมายฉบับนี้ต้องออกแน่ แต่ก่อนจะออกข้าพเจ้า
 ขออ้างกฎหมายฉบับนี้ให้ชาวเสียดำเนินว่า รัฐบาลนี้การส่งเคราะห์ประชาชนนั้นจะเป็นการสงเคราะห์
 เพราะที่ประชาชนทั่วไปหรือไม่ การที่รัฐบาลจะให้ราษฎรกินข้าวฟรีนั้นไม่ใช่เอาเงินสศไปจ่ายให้
 ประชาชนคนละ ๓๐๐ - ๓๐๐ บาท แต่การที่รัฐบาลจะให้ประชาชนอยู่คดีกันนั้น ไม่ใช่การสง
 เคราะห์ด้วยเงิน เราสงเคราะห์ด้วยบริการ หรือเซอร์วิส ของประชาชน เวลาที่เห็นดวงไร
 การศึกษาของท่าน ท่านรัฐมนตรีศึกษาที่ใครซ้าพเจ้า นานี่สามห้าชามทาบอย่างนั้นอย่างนี้ว่า
 ไม่มีความรู้ ว่าไม่มีความรู้ทางวิชาการ ข้าพเจ้าเองจึงเสียใจถึงไปบอกว่าคุณไม่มีความ
 รู้ทางวิชาการ ข้าพเจ้าว่าไปอย่างนี้ ความจริงก็ศึกษาเหมือนกันอย่างนั้น แล้วที่ท่านก็คง
 ยายไปรอแล้ว แล้วท่านก็ไปแก้ที่ซ้าพเจ้าแล้ว การสถาปนาของเราในในดวงไร

ไปสร้างบ้านสร้างเรือน เสนออย่างนี้ไว้กับเจ้าพนักงานที่ดินและเจ้าพนักงานที่ในท้องที่นั้น ทั้งยังสั่งให้
 กองช่างและช่างเจ้าที่ในท้องที่นั้น แต่ที่เจ้าพนักงานที่ดินเห็นว่าอะไรผิด ทว่าไม่
 แล้ว การที่รัฐบาลเอาโฉนดที่ดินออกมานั้น ในท้องที่บางแห่งที่ออกโฉนดให้โฉนดที่ดินได้
 ทางบ้าน และเจ้าพนักงานที่ดินบอกสืบ ว่าบ้านนั้นไม่เป็นที่โฉนดที่ดินหรือโฉนดที่ดิน
 ว่าบ้านนั้นโฉนดที่ดินหรือไม่จริงหรือไม่จริง หากจะเห็นว่าบ้านนั้นโฉนดที่ดินมากน้อย
 แต่ที่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคุณสภาผู้แทนราษฎร ๗ คนมาอยู่ในเรื่องและ
 มีออกนอกเรื่องไปมากเกินแล้ว และพูดที่นอกพูดที่ใดไป เช่น ในบ้านแล้วคุณสภาผู้
 ๑๖๖๕

นายสภาผู้แทนราษฎร (นายสีหะ) : แปลเป็นโอกาสอันดี ที่ขอจะทราบ
 เข้าใจถึงความละเอียดของเรื่องนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคุณสภาผู้แทนราษฎร ๑๖๖๕

นายสภาผู้แทนราษฎร (นายสีหะ) : ขอคิดคำนวณแล้วครับ ชัดเจนมาก
 แล้ว พูดเท่าที่เห็นสมควร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคุณสภาผู้แทนราษฎร ๑๖๖๕

จริงครับ

นายสภาผู้แทนราษฎร (นายสีหะ) : ประธาน ๗ ที่ควรทูล คือการส่งเอกสาร

นี้จึงมีบุคคลอื่นที่รับทราบบ้างโดยที่บุคคลอื่นที่รับทราบ ๑๖๖๕

ระดมเอาเงินไป ทวงรัฐบาลไทย เงินไปโครงการวิเทศสัมพันธ์ไปโครงการพัฒนาไทย พวกเหล่านี้
เมื่อไรท่านถึงจะมีสักวาไร ในนี้ไม่มีในคลังเพราะผู้ให้ยืมมาก และประการสุดท้ายมาก
จะถามท่านขอความเห็นรัฐบาลที่ว่า ที่เงินที่อยู่ที่ ๕ ล้านกว่านี้ เมื่อไรจะให้ เงินนี้จริง ๆ
ครับ มีหนังสือสั่ง ๓ - ๕ ฉบับ ถ้าจะถามเพื่อนแล้วไปครับ ท่านจะให้ ๆ คณะกรรมการ ท่านก็
เป็นงไปไหนพวกประธานสภาภิบาลเมือง - ๑ ล้านในนี้คนที่ท่านคิดกรณีสภาภิบาลเมือง คงจะทำได้
หนังสือที่ออกมานี้ จึงขอทราบไว้เห็นว่ากฎหมายที่ออกมานี้แล้วจะบังคับกับคนบ้าง ไม่จริงที่ท่านมาก
รัฐบาลพิจารณาในข้อจ่ายเงินจำนวน ๑๐ ล้านให้พวกพรรคพวกวิเศษนี้ คือเงินคงคลัง
๒๕๕๕ ที่ยังค้างอยู่ ๒ หมื่น ๕ พันบาท และเขาจะจึงขอคืนจากวิเศษ ๒๕๕๕ จากเงินเงิน ๕ พัน
๕ พันบาท จะจ่ายคืนหรือไม่จ่ายคืนก็เห็นแน่ๆ เพราะกฎหมายที่ออกไป แล้วระเบียบที่จะบังคับ
ไม่ได้อะไรในไม่ช้า

ตอนที่ ๒. หน้าที่ของกรรมการ รัฐบาลที่ว่าราชการกระทรวงมหาดไทย :

หน้าที่ตามที่ท่านกล่าวถึงในที่นี้ คือหน้าที่ของกรรมการวิเศษนี้ทั้งและที่ออกนอก แต่ที่ท่านให้ถือว่า
ไม่อาจจะที่มีทุกประการมีอยู่ที่นี่ เพราะว่าในเอกสารเงินไปให้ที่ไปเอา ๆ และลงท้าย
ท่านไม่ออกว่ารอไว้ค้างอยู่ สำหรับเอาไปให้ผู้ให้ยืมมาก ก็เป็นการที่อยู่ในข้อที่ว่าท่านก็
สนับสนุนการระดมเงินนี้ เพราะว่าเงินนี้ในการที่ท่านคิดรับก็คงเป็นความดี แต่ที่ออกมาจะสนับสนุน
ให้รัฐบาลจ่ายเงินที่ค้างอยู่ในที่นี้ ก็อาจที่จะเป็นไป แต่อย่างไรก็ตามทางรัฐบาลก็คิดว่า เงินที่
ค้างอยู่ ๕ ล้านที่จ่ายไปเอาไปไหนก็ไม่เห็น แต่ที่มากจะขอแสดงว่าในการที่นี้แล้วเวลาที่ เราได้
ไม่ได้อะไรหรือถึงไม่ได้อะไรเพราะความดีของรัฐบาลช่วยเหลือผู้ให้ยืมมาก และช่วยช่วยเหลือ
บุคคลประเภทอื่น ๆ ที่เราควรจะช่วยเหลือเพราะเขาเลี้ยงตัว อยู่ไม่ได้อะไร ก็เพราะเหตุว่า
รัฐบาลของพรรคเสรีนิยมก็คิดว่าไม่ได้อะไรในการที่นี้ แม้จะออกเงินของพรรคฯ ที่ลี้ภัยไว้

เมื่อมองนโยบาย เป็นนโยบายที่อยู่ในใจความตั้งใจของรัฐบาล ประการแรกก็คือ นโยบายที่
 เราต้องการที่จะทำสูงในทางวัตถุ โดยที่จะสร้างสาธารณูปโภคให้เสร็จเสียก่อน เมื่อ
 เสร็จแล้ว เราจึงจะดำเนินการในส่วนสวัสดิการของประชาชน กล่าวคือทำในเรื่องประชา
 ชาติหรือสวัสดิการที่เราเห็นว่ามีมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ที่งานที่เรารอคอยเห็นได้ชัดก็คือการ
 มีรัฐบาลที่ดำเนินกิจการมา วันแล้ววันเล่ามันเหมือนกับว่าทำไปแล้ว ทำจนเห็นได้ว่านโยบายที่
 ทำอยู่แล้ว มันเป็นการที่รัฐบาลจะเร่งรัดการประชาตยการ คือการช่วยเหลือประชาชนให้
 มากขึ้นได้ เพราะเหตุว่ากิจการในส่วนอื่นที่กล่าวถึงได้ดำเนินการมาแล้วนี้ ก็ถือว่าได้ดำเนินการ
 ส่วนเรื่องที่ไม่เห็นผลมากนัก ก็ควรจะครบถ้วนอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าความหมายของเรื่อง เห็นผลชัดชัด
 เห็นผลชัดชัดของพรรคที่ได้ดำเนินการมา ในด้านที่เร่งรัดให้ทุกจังหวัด ก็เป็นการเร่งรัดไป
 แล้ว ในประการที่สองสำหรับเรื่องเงิน ในด้านที่มีรัฐบาลที่เร่งรัดเรื่องเงินที่เร่งรัดให้ทุก
 จังหวัด มีแต่ทางที่จะขยายให้เงินเพิ่มขึ้น ในประการที่สามก็คือเรื่องงบประมาณในส่วนที่
 รัฐบาลของพรรคที่ได้ดำเนินการที่เร่งรัดเรื่องงบประมาณ ก็คือให้เร่งรัดทุกจังหวัด
 คือในที่จะเห็นงบประมาณให้เพิ่มขึ้น ส่วนในการลดภาระหนี้สิน เป็นงานสำคัญของการ
 ปฏิรูป เศรษฐกิจที่จะเร่งรัดในด้านนี้ ซึ่งต้องให้เงินเป็นจำนวนมาก และเมื่อพิจารณา
 การลดภาระหนี้สินของประเทศ ในกลุ่มกลางซึ่งมีการขยายปฏิรูปที่กล่าวมาในภาคนี้
 ส่วนเรื่องเร่งรัดที่กล่าวมาโดยย่อ ๆ ดังนี้ ที่งานที่เรารอคอยเห็นได้ชัดว่า งานในส่วน
 ของนโยบาย

การที่รัฐบาลกำลังจะออกนโยบายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยในกรุงเทพฯ ก็ไม่ธรรมดาที่จะมีเรื่องที่จะ
มีการขอ มุ่งมองเรื่องเหล่านี้ด้วย เราจะต้องพิจารณาว่า การที่จะดำเนินการเรื่องเหล่านี้ได้หรือไม่
เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาถึงว่า ปัญหาในเรื่องนี้คืออะไรได้บ้าง โดยที่รัฐบาลจะต้องพิจารณาว่ามี
ระดับถึง ไหมจะร่างให้ถือว่าร่าง ไม่ได้แต่เพียงอย่างเดียว ที่มีความถูกต้องใน เรื่องนี้คือว่า
// รัฐบาลจะต้องได้ เสนอผลต่อจาก การประชุมที่เกี่ยวกับปัญหา เราจะต้องศึกษาว่า
ปัญหาที่ ๕ นั้นและปัญหาที่ ๖ นั้นเป็น ๒๐๐ บาท เราไม่คิด ๒๐๐ บาท เป็นค่าเช่า แต่
ถ้าหากว่าเงินงบประมาณเราไม่ เราคิดว่าที่จะต้องนำมาคิด ไม่ได้ ถึงที่คิดว่าเงินงบประมาณ ๕ แต่
อย่างไรก็ตาม เมื่อได้พิจารณาแล้วที่พบ ปัญหาในเรื่องนี้ว่าจากในเรื่องนี้คือเรื่องเรา ได้พบใน
แล้ว งบประมาณที่จ้างเรื่องอื่นที่ได้ออกไปแล้วนั้นเอง ที่ทำให้รัฐบาลได้ เห็นว่างบประมาณ
ที่จ้างเรื่องอื่น โดยที่จะจ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่น เพราะความจำเป็นของงานที่จะต้องจ้าง
งานที่จ้างเรื่องอื่น รัฐบาลที่จ้างเรื่องอื่นโดยมากนั้นจ้างไปจ้าง เรื่องที่ไม่ใช่เรื่องอื่นแต่เป็นการอื่น
เองอีกนั้น งานที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างไปจ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นได้ งานที่จ้างเรื่องอื่น ๑๐๐
เป็นพัน ค่าจะจ้างไปจ้างเรื่องอื่นในลักษณะนี้ ๑,๒๐๐ บาท และที่จ้างเรื่องอื่น ๑,๒๐๐ -
๑,๒๐๐ เป็น ๑ ล้าน โดยจะจ้างเรื่องอื่นถึง ๕ ล้าน ดังนั้นเงินที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่น
ที่จ้างเรื่องอื่น ๑๐๐ บาท ไม่จ้างเรื่องอื่น ๑๐๐ บาท แต่จะจ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่น ๑๐ - ๑๐ บาท
เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่น
ที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่น ค่าจ้างไปจ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่น
ที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่น รัฐบาลและเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่น
และที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่น ๑ ได้จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่น
ที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่น
ที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่น
ที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่นที่จ้างเรื่องอื่น

นายแพทย์ โชติพันธุ์ (ตรีเศียร) : ข้าราชการกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
 ในโอกาสที่กระทรวงพาณิชย์ได้ประกาศใช้ระเบียบกระทรวงพาณิชย์
 ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการค้าปลีกและค้าส่ง ซึ่งจะมีผลใช้บังคับ
 ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ นั้น ได้ทราบข่าวและได้ติดตาม
 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบดังกล่าว และได้เห็นว่าเป็นระเบียบที่
 มีความจำเป็นและสมควรที่จะดำเนินการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการค้าปลีก
 และค้าส่ง เพื่อให้สามารถตรวจสอบและควบคุมการค้าปลีกและค้าส่ง
 ได้ดียิ่งขึ้น และเพื่อส่งเสริมการค้าปลีกและค้าส่งให้มีความ
 เป็นธรรมและโปร่งใสยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ระเบียบดังกล่าวมีผลใช้บังคับ
 ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ และขอเรียนว่า ระเบียบดังกล่าว
 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ท่านบอกว่าตัวเลขของข้าราชการมันมีอยู่ ๒ หมื่นราย แต่ของประชาชนมันมีอยู่แสนคนครึ่ง

ท่านผู้เป็นประธาน ฯ และท่านสมาชิกทั้งหลายขอได้โปรดคิดแต่เพียงเท่านี้เถิดว่า ข้าราชการ

ของประเทศไทยในทั้งหมดมีประมาณ ๓ แสนคน ใน ๓ แสนคนมีเงินเดือนนายท ๗ มดกสถิติของ

ท่านว่า ไม่มีตัวเลขที่จะได้รับการสงเคราะห์จากพระราชบัญญัติ ๒ แห่งครึ่งครึ่ง แต่ขอเปิด

อีกตั้งเถิด ๒๐ ล้านคนกลับได้รับการสงเคราะห์เพียงแสนคนครึ่ง เท่านี้ก็จะแค่นี้แล้ว

สถิติอันแท้จริงของรัฐบาลที่ออกมาในสภาคู่หน้าพรรคนี้นั้น เป็นสถิติที่มันเกินความจริง เพราะเหตุว่า

ในจำนวนคนทั้ง ๓๐ กว่าล้านคนมันจะมีเพียงแสนคนครึ่งเป็นไปได้อย่างไร ส่วนในข้าราชการก็มี

มีข้าราชการเพียง ๓ แสนคนกลับได้ถึง ๒๐๐ ล้านคนครึ่ง นี่ข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นว่า การที่

รัฐบาลที่จะออกกฎหมายนี้ไปนั้น เป็นเหตุหนึ่งขณะที่แสดงให้เห็นว่าสถิติที่อ้างไว้ว่า ๕๕ ล้านคนเกินแล้ว

เสียแล้ว เพราะเหตุตัวเลขเพียงง่าย ๆ ไม่ต้องคำนวณกันไปถึงขั้นซึ่งใช้การคำนวณอย่างสูงสุดของ

นักสถิติอะไรหรอก เอาแค่เพียงคำนวณแบบที่คิดของเราที่คิดความผิดคิดธรรมดาที่มันเกินแล้ว

ท่านคำนวณผิดแล้ว เพราะว่าถ้าหากว่าใน ๓ แสนมี ๒ หมื่น ใน ๓๐ กว่าล้านมันจะเป็นกี่ล้าน แล้ว

จำนวนที่คำนวณโดยวิธีใดในกฎหมายสงเคราะห์ผู้มีบุตรมากนี้จะเห็นอย่างไร ความจริงมันไม่ใช่

ข้าพเจ้าจะไม่เห็นด้วยในการที่จะสงเคราะห์ผู้มีบุตรมากซึ่งเป็นปัญหาจนส่วนหนึ่ง แต่ว่าการที่จะ

สงเคราะห์ใครอย่างไร และทำอย่างไรไปนั้นเป็นเรื่องต้องคิด ไม่ใช่ว่าเราบังคับว่า ๓ ก็จะต้อง

ออกกฎหมายให้เขาเงินของประชาชนที่เก็บภาษีเขา ให้มันกว่าออกกฎหมายฉบับนี้ช่วยคนละ ๓ บาท

กับ ๒๐ ล้านคน ซึ่งเป็นเงิน ๒๐๐ ล้านบาท แล้วมันก็ไม่เกิดขึ้นเลย ผู้ร่างกับเขาไม่รู้สึกอะไร

เช่นนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นว่า กฎหมายนี้เป็นการแก้ปัญหามากกว่าไปว่า เรื่องนายทหารอะไร

กันเลย คิดว่ารัฐบาลนั้นเจตนาดี ข้าพเจ้าไม่เถียง แต่หลักการเพียงเท่านี้มันก็จะเกินสิ่งที่เขาได้

ก็ไม่ต้องไปดูรายละเอียดในพระราชบัญญัติ ซึ่งประกาศฉบับที่ ๒๒๒ แห่งราชกิจจานุเบกษา ๒๕๕๕ ว่าข้าพเจ้า

เป็นไม้ออกก็ทราบในหลักการ ข้าพเจ้าเห็นด้วยในหลักการ แต่ว่าก่อนที่จะเห็นว่าเป็นหลักการที่ปฏิบัติได้

ได้หรือไม่ จะต้องเอารายละเอียดโดยเฉพาะมาตรา ๕ ไปขึ้นมายืนยัน ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่า

พระราชบัญญัติใหม่ในเจตนาเป็นอย่างไร แต่จะกระทำไปแล้วมี เกิดผลดีอย่างไรบ้าง จะไม่คิดแต่
หรือคิดสิ่งไม่แน่นอน แล้วตัวเลขที่ได้อาจไม่ตรงกับความจริงอยู่แล้ว ยิ่งไปกว่านี้ก็มีผู้เข้าใจเรื่อง
ช่วยคนนั้น ดังที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อคืนนี้แล้ว และท่านนายต ๗ ของที่เทศาภิบาลที่นี้ ซึ่งใคร
ก็หวังทราบว่า รัฐบาลนี้มีเจตนาที่จะมาช่วยบ้านเมืองเหมือนกัน แต่ว่าการมาช่วยบ้านเมืองนั้น ความ
บากบั่นของประชาชนขณะนี้ ในอย่างไร จริงอยู่ที่ท่านนายต ๗ บอกว่า พยายามที่จะไม่ให้เงิน
ที่เขียวขึ้นจนถึงเพียง และรัฐก็มีไม่ได้สร้างรับเพียง ใคร ๆ ก็ทราบ แต่ปัญหาที่ว่าความยาก
จนที่เกิดขึ้นอยู่ทุกวันนี้ เอาละ ผมยอมรับว่า ท่านนายต ๗ นี้เป็นผู้ที่สร้างบ้านสร้างเมืองตลอดมา
ในทางก่อสร้าง สร้างทาง สร้างอาคาร อะไรเหล่านี้ ผมยอมรับ แต่ว่าสิ่งเหล่านี้มันไปถึง
ประชาชนเขาหรือ หวังนี้ครับ ผมหมายความว่าความเจริญทั้งหลาย ในประเทศนี้มัน เป็นเหตุให้ประชาชน
เขาไม่มีรายได้สูงขึ้นด้วยหรือเปล่า เมื่อความเจริญแพร่ไปถึงเขา แต่ความเจริญที่ไปทำให้เขาต้อง
จ่ายเงินมากขึ้น แต่รับกับเขาไม่ได้เลยสูงขึ้นเลย เพราะรัฐบาลไม่มีรายได้สูงไปช่วยสำหรับประชาชน
เขา ให้เขามีรายได้สูงขึ้นมา นี้เป็นประเด็นสำคัญที่สุดว่า รัฐบาลช่วยเขาด้วยวิธีใด ทางไปดึง
รถยนต์ใหม่ ต้องแก้ตัวด้วย ๆ เป็นค่าธรรมเนียม แต่ความจริงรายได้เขาก็คงเดิม เมื่อเพิ่ม
แปลเพิ่มพิเศษในค่าของเงินแล้ว แล้วเขาเหล่านี้ก็ยังคงติดสินไหมแว่ว (^{new} ~~system~~)
ขึ้น อดยากได้ยากกว่านั้น แต่ในที่สุดก็ไม่มีรายได้เขาก็ยังคงลดน้อยลงไปอีก เพราะเหตุที่ต้องจ่ายมาก
เพราะความเจริญ ที่ท่านนักศึกษาคิด ก็ที่ท่านแก้ความเจริญไม่อิงประโยชน์ทางของเขา คือไม่ถึงกับต้อง
แล้วไม่ให้เขาเข้ามาหาเงินขึ้นมา เขาหาเงินยากขึ้นขึ้นมาแล้วจะหาอย่างไร ช่วยเขาได้อย่างไร มีคือ
เงินเรื่องใหญ่โตมาก ซึ่งเราจะต้องสนับสนุนให้มันไม่โต ยกตัวอย่างง่าย ๆ แต่ก็ได้แล้วกับ เอาละที่นี่ผม
จะพูดถึงตัวพระราชบัญญัติถึงมาตรา ๕ ในพุทธ ๕ ผมมีรายได้ไม่เกิน ๔๐๐ บาท ท่านบอก ๑๑๗๗๗
สองเพราะไม่ได้เงินเสียด้วย ไม่ใช่ว่ามันบอกว่า ไม่เกินเสียด้วย ๒๐๐ บาท เอาละชัดชัดเขียว
ผมก็จะชี้ให้เห็นว่านี่เป็นเรื่องคล้าย ๆ กับคลด เพราะเหตุว่า ๑๒๐ บาทต่อปี เกิดหนึ่งก็คิด
๑๑๑ ๓๐ บาทในพุทธ ๕ คน เกิดหนึ่งหารไปแล้วได้คนละ ๒ บาท อย่างนี้ช่วยเท่าไร แล้วเกิด

อะไรขึ้นมา จะเป็นยาพิษมาฆะโรกระหม่อมไม่ทราบ แต่ว่าไม่เกิดผลขึ้นเลยแก่เขา เพราะเหตุ
 ว่าคนง่าย ๆ ก็ไปไล่สัตว์เลื้อยคลานน้อย กี่ละ ๖๐๐ บาท รู้สึกว่ามีมาก แต่ก็เป็นเดือนละ ๓๐
 บาทต่อบุตร ๕ คน คนละ ๒ บาทต่อเดือน อย่างนี้จะเกิดผลขึ้นหรือ เป็นประการหนึ่ง แล้วจึงไปกล่าว
 เห็นเมื่อเทียบไปถึงคนมีรายได้ถึง ๓,๕๐๐ บาทในข้อ ๔ ในมาตรา ๕ มี ๓,๕๐๐ บาทต่อเดือน ห้าม
 ปรังไปให้เขาอีก มันเรื่องอะไรที่จะต้องให้ช่วยคนที่มียาได้ถึง ๓,๕๐๐ บาท เพราะเหตุที่ไม่ให้บุตร
 แลย สมมติบุตรคนเดียวก็ไม่ดี แต่มี-จก มีแม่ มีพี่ มีน้อง ที่ขนาดจนคนแคบ รายได้มันแค่เพียง
 ๒๐๐ บาทต่อเดือนก็ไม่มี ห้ามไม่ช่วยเขา ห้ามกลับไปช่วยคนมีบุตรมาก เท่า ๖๒ คนไปเสียจน
 แค่มียาได้ถึง ๓,๕๐๐ บาท อย่างนี้ในประเทศไทยมีที่อื่น แล้วห้ามก็ช่วย แล้วช่วยเท่าไร ช่วย
 ๒๕๐ บาทต่อปี คนมีรายได้เดือนละ ๓,๕๐๐ บาท ห้ามช่วยเขาไปละ ๒๕๐ บาท มันคงซึ่ง
 (nothing) สำหรับเขา มันเกิดผลต่อความรู้สึกนึกคิดของเขานะสิ ไม่มีความรู้สึกเลย
 คนเงินเดือน ๓,๕๐๐ บาท แล้วไปได้เงินช่วยมาไปละ ๒๕๐ บาทอย่างนี้ ก็ทำให้เขาภูมิใจอย่างนี้
 นะสิ กระหม่อมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เขียนมาเขตนานแล้ว หลักการที่จะช่วยคนมีบุตรมาก แต่วิธี
 ที่จะช่วยนั้นไม่เกิดผลแก่คนรับ และเหตุเขียนเงินของรัฐบาลไปเปล่า ๆ และที่ช่วยไปตรง ๆ ฤๅจะ
 กระหม่อมว่า ถ้านับถ้าหากว่าห้ามจะเขียนกฎหมายนี้ไปให้ใครจริง ๆ แล้ว ที่กระหม่อมก็เห็นว่า
 เช่นนี้ เพราะเหตุว่ารัฐบาลนั้นได้ตั้งกรมลงกันมาที่สามแล้ว กระหม่อมไม่ทราบ รวมที่ระบอบไทย ๆ
 มากก็ตามดีเถอะ ถ้าหากว่าห้ามใจกว้างพอ กระหม่อมเองก็เห็นดี ๆ ที่ลืมหูลืมตาว่าในทางที่
 จกของออกมากจนได้ แต่ที่ลืมหูลืมตาให้ประชาชนไม่ทราบ และที่ลืมหูลืมตาให้ผลของการที่ออกพระราช-
 บัญญัตินี้ไปประสิทธิผลที่ทุกฝ่ายซึ่งห้ามเองห้ามก็เห็นว่าไม่ใช่ว่าห้าม ไม่ใช่ว่าห้ามใคร ๆ
 ควรจะเห็นด้วยประชาชน มันเป็นเรื่องพูด ถ้านับถ้าหากว่าห้ามจะเห็นว่ามาตรา ๕ ที่ห้ามเขียนมา
 ถึงที่กระหม่อมเรียนมาแล้วว่าเพียงแต่ ๒ ข้อเท่านั้น คือ ข้อ ๑. กับข้อ ๔. เท่านั้นก็เห็นแล้วว่า มัน
 เห็นไปได้บ้างไร ๆ ก็ไม่ทราบ เพราะเหตุว่าข้อ ๑. เป็น คนหนึ่งได้ ๒ บาทต่อเดือน เป็นมาถึง
 รายที่ ๔. มีบุตร ๖๒ คน ซึ่งคิดเฉลี่ยไปแล้วก็ได้คนละ ๔ บาทต่อเดือน ด้วยเหตุนี้เองกระหม่อมจึง

ว่า ถ้าหากรัฐบาลมีใจกว้าง และจากเหตุผลที่กล่าวมาที่ช่วยมาในลักษณะที่ไม่ว่าใคร
 นอกจากท่านจะแก้กันใหม่ หรือว่าแต่อย่างไรก็ตามได้แต่ลงมือแล้ว—คิดเรื่องใหม่ แต่การที่
 ไม่ทราบว่าจะถูกคิดแค่ไหน แต่หากแต่แต่อย่างไรก็ตาม คิดในจำนวนเงินที่จะออกมา—และพูดถึง
 ส.อ.ก็ขึ้นแต่จริงแล้ว จะเห็นจำนวนเงินที่รับเข้ามาเราก็ไม่รู้ ภายหลังจากที่ลงนามก็ควรจะมีการ
 ทัศนคติเขาที่มีรายใ้สูง ๆ แล้วไปช่วยเขาทำใน

เพราะคงให้ข้าพเจ้าได้ทราบถึงที่มาว่า มีประชาชนซึ่งไม่มีการลง แต่ความยากจน เดือดร้อน
 ในทางที่ระหว่าความยากจนตัวเองได้ เราไม่ช่วยเลย อย่างนี้ทำให้ไม่คิดถึง ความทุกข์นี้
 และระหว่าก็ไม่ว่าจะพูดถึงว่า ยากจน เพราะทุกกฎหมายมันต้องลงหมด เพราะฉะนั้นในการปฏิบัติ
 / มันห้ามจะพยายามที่จะฟังความคิดเห็นของทุกคนว่า เป็นคนไหนด้วยกับไหม เพื่อ
 จะใคร่ของร่างพระราชบัญญัติมันจะดีขึ้น และโดยจริง ๆ ซึ่ง ๆ คนที่ร่วม สภาต่าง ๆ
 ๕ คน ซึ่งมีการ ๕ คน ได้เงินเดือน ๕๐๐ บาท รายได้ไม่เกิน ๕๐๐ บาท ส่วนไม่ได้เขา ๑๐๐
 กว่าบาทแล้วให้ค่าว่าไม่เกินที่ช่วย อารยะ ๑๐ บาทก็ได้-คสชี่ อาจจะมี ๕๐ บาทก็ได้คสชี่
 อย่างนี้กับสมมติหรือ แล้วไม่ช่วยเขาทำไม ไม่ช่วยแล้วทำไมช่วย เขาก็ดีกว่ากัน อย่างนี้เขาทำให้
 มันก็เหมือนไม่ได้ให้เงินไปให้คน จะเห็นความยากจนในมาตรา ๕ นี้ได้มันคือไหม อย่างนี้ร่างพระราช
 บัญชีรับเงินไม่โทษ

มาตรา ๒. สัญญาประชาคม นายกรัฐมนตรี ; ท่อนสหภาพพรรคฝ่ายค้านที่ขอถอน

จากเจ้าขอรับจงดังนี้

ในข้อ ๖. ก็ได้แจ้งแล้วว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ลงมาเป็นกฎหมายที่ลงนามในชื่อ
 เพราะเหตุว่ากฎหมายการปฏิบัติที่ช่วยแก้ไข ประชาชนที่อยู่กับประชาชนที่เราได้ให้จัดการกับ
 ราษฎร ข้าพเจ้าได้พูด ๒ เสนอว่าให้ท่านทั้งแต่ที่รัฐสภาได้ไว้ในในไทยของพรรคเสรี
 กสิกรรมที่รับแก้ปัญมาแล้ว ท่านจะเห็นว่าเรื่องคนแก่ ขุนนาง คานฮอก ก็ได้ช่วยกันมา เด็กไม่
 ผู้ปกครอง เด็กขนาดนี้ ก็ช่วยมาช่วยกันแล้ว เพราะฉะนั้น เมื่อออกกฎหมายฉบับนี้ก็เป็นเหตุว่า
 วิชา เป็นของกระทรวงมหาดไทยอยู่ที่ได้โดยทั่วกันที่ ๒๕๕ ได้ใช้มาแล้ว แต่เมื่อได้ตกลงใช้
 ระเขื่อนไม่แล้วก็เป็นว่า ระเขื่อนที่ห้ามไม่ให้ให้คืนแล้ว ประชาชนก็เห็นแล้ว เพราะฉะนั้นจึง
 ขอร้องที่จะออกเป็นกฎหมายให้เป็นหลักเป็นฐานเสีย จึงได้เสนอกฎหมายมา ถ้าพูดถึงเรื่องกา
 รงานของพรรคเสรีมีปัญหามากแล้วละก็ ผมคิดว่าไม่จำเป็นจะต้องเอาเรื่องนี้มาพูดมาก ความ

คือว่าในการที่กฎหมายฉบับนี้เป็นการช่วยเหลือเราใน เรื่องการช่วยเหลือเราในเรื่องการช่วยเหลือ
 สิ่งที่เราช่วยเหลืออยู่แล้ว แต่ว่าถึงชาติคอมมิวนิสต์ ไม่ใช่ว่าสิ่งที่เราช่วยเหลืออยู่แล้ว
 ที่จริง ออกกฎหมายว่าสิ่งนี้ผู้ที่มีคนมาก คือหมายความว่าคนที่ไปบอกเลย เพราะว่าเราช่วยเหลือ
 อย่างนี้ไม่ได้ เราจึงใช้เรียกว่าพระราชบัญญัติการช่วยเหลือ / การช่วยเหลือเราในเรื่อง
 การช่วยเหลือเราไปไม่ได้ช่วยเหลือคนที่ ๒๔ ล้าน แต่ว่าสิ่งที่เราช่วยเหลือไม่ได้คือการช่วยเหลือ
 ตัวเองได้ เราช่วยเหลือไป ผู้ใดที่ไม่พอใจตัวเองได้ ก็เพราะว่าสิ่งที่เราช่วยเหลือไม่ได้
 ไปตามสิ่งที่มีความเจริญของบ้านเมืองในภาวะที่รัฐบาลให้เป็นส่วนรวม เพราะฉะนั้นที่จะ
 เห็นได้ว่าคนที่เราช่วยเหลือที่มาจากคนดี คนดีที่มีคนเยอะ แต่ว่าเราช่วยเหลือคนที่
 ไม่สามารถจะเลี้ยงตนเองได้ เราช่วยเหลือ เพราะว่าสิ่งที่เราช่วยเหลือไม่ได้ เราช่วยเหลือ
 ว่าคนที่ถูก ๕ คน มีเงินไม่เต็ม ๑๐๐๐ บาท รายได้ หมายถึงว่าคนที่เราให้ ๑๐๐ ปี
 งานที่เรามีสิทธิ์ เราที่จะเป็นคนที่ถูกกฎหมายได้ ๑๐๐๐ + ๑๐๐๐ ซึ่งในข้อนี้เราให้คนที่
 เราช่วยเหลือเป็นการช่วยเหลือเงินได้ แต่ว่าการที่การช่วยเหลือ คนที่มีคนเป็นเด็ก ๆ มาแล้ว
 คนที่มีเงินไม่เต็ม ๑๐๐๐ บาท คนที่มีเงินเต็ม เราช่วยเหลือว่า เราช่วยเหลืออะไรที่ช่วย
 คนนี้ เราช่วยเหลือเงิน ๑๐๐๐ บาท แต่ว่าเราให้เงิน ๑๐๐ บาท ให้ถึงชาติผู้ถือ ๕ บาท เรา
 ที่เราทำสิ่งนี้ไม่ได้ การที่คนตัวนี้ช่วยกันคนดีด้วยกัน คนดีที่จะไปช่วยเหลือคน
 ยาก คนดีที่จะทำเงินเงินของใครๆ ไรก็ตามบ้าง ถ้าไม่มีความสามารถที่จะช่วยเหลือไม่ได้
 หรือมีเงินเต็มหนึ่งพัน/ล้าน ถ้าจากคำนี้เรื่องเงินเราต่ำกว่ามีชาต ๕ บาทเท่านี้ไม่ได้
 ที่นี้ใครๆ ไม่เต็มหนึ่งพัน ๕ บาทมันก็ได้ คือมันเป็นการช่วยเหลือเงิน แต่ที่ช่วยกันที่
 ถึงเงิน แต่ที่มันเป็นการช่วยเหลือเงินเงิน ไม่ใช่จากคำที่มีความเห็นว่าจะออกทางพระราช
 บัญญัติ สิ่งนี้ผู้ที่มีคนมากอย่างนี้คนคนดี พวกคนชราแก่ๆ ๘/๕ รัฐบาลที่รัฐบาลนี้ เงินเงินที่เงิน

คือกระดาดหนึ่งซอกพ. จำมี เรื่องที่ระบว่า ความในคำทนายบทรุณณศรีที่จดทนายระบว่า
 คำว่าทนายบทรุณณศรีที่จดทนายไป คือ คำที่จดทนายระบว่าใน คำว่าทนายที่จดมาตั้งแต่ก่อนที่
 เห็น เงินที่จดถึงมีอยู่บริบูรณ์มากก็ดี หรือมีบ้างก็ดี ไม่เห็นผิด ก็ขอช่วย คำทนายบทรุณณศรีที่
 ทนายไประบว่าทนายไว้ด้วย คือจดไปทุกจดไปรับจ้างเขียนคำฟ้อง แทนที่จะไปยื่นขอไปทำ มี
 บุคคลไปรับจ้างเขียนคำฟ้องในจังหวัดบุรีรัมย์ของข้าพเจ้า บุตรมาก ๑ คน เต่า ๑๑ บาท
 ๕๐ สต. ๑๒ ถึง ๕๐ หรือมีบ้างเต่า ๑๐๐ ถึง ๒๐๐ ปีอย่างนี้ขอโทษแต่ไรในเรื่องนี้ด้วย
 ข้าพเจ้าขอโทษ ขอโทษไปทุกจดทุกเรื่องที่มีผิดหรืออย่างมากร เป็นผู้ทำไปขอโทษในคดี ๑ ก็ได้
 ไปในนี้ทุกจดทุกคำนี้ เป็นเพียงแต่ในทนายไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสร็จแล้ว ขอให้ไปส่งฟ้องคดีนี้ เสร็จแล้ว

เดชะ

นายศรี จิตต์ราชบุตร ๑๐๐๐๐ (บุรีรัมย์) : ที่บ้านจำนงค์ในทนาย ถ้า

อย่างนี้สำหรับในข้อคดีอย่างหนึ่ง ซึ่งมีทนายของกฎหมายทนายอีกก็มี บุตรที่แยกที่ใด ๑ คน
 ไม่ได้รับเงิน คดีแล้ว ๔ คน เดชะ ๑ คนจึงจะได้ ความจริงที่คนที่จะ เดชะ ๑ คน
 ในประเทศไทยที่มีไม่ก็มี และ เดชะ ๑ คนบ้างก็ดู ไม่สามารถที่จะจะตามเขาในถูกที่กระ
 ความใดตามเขาออก แต่กฎหมายฉบับนี้กลับไม่ให้ ไปในนี้ที่ว่านี้บุตร ๔ คน แล้ว เดชะ ๒ ซึ่ง
 จะให้ เป็นในข้อคดีของคดีอย่างหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะให้ไปแต่เสียใหม่ หรือไปก่อน
 ไปให้ในกรณีการนี้ในข้อนี้ ข้าพเจ้าพูดไปตามในข้อที่ว่าไม่มีเงินจ่าย คือกระดาดหนึ่งซอก
 ข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะพูดไปถึงจังหวัดบุรีรัมย์ด้วย ดีเหมือนกัน นี่แล้ว ๆ นี้ตามหลักฐานที่เห็น
 คดีว่าไปถึงบุรีรัมย์ ไปทุกจดตามมาด้วย ในเรื่องใหญ่ๆ มาก ในด้านคดีตามคดีข้าพเจ้า
 นายศรี ๆ ไม่ถูกที่เพราะเป็นคำทนาย อย่างนี้ข้าพเจ้าเสียสละถึงวาง คำทนายระบว่า ๆ

พร้อมที่จะชกไทย ส่วนที่คนที่มีบุตรแต่ ๓ คนก็มี เลากคำไว้ในมาตรา ๒ มาตรา ๓
ถ้ามีบุตรแต่ ๓ คนขึ้นไป ไม่ได้รับเงินสงเคราะห์แก่บุตรที่เหลือนี้ แต่ถือว่าคงมีอยู่
แล้ว ถ้าไม่มีก็ไปให้ในรูปเป็นของนครหลวงภาคไทย นอกจากนั้น ก็ว่ากัน เรื่องราว สิ่งอัน
ความจริงเรื่องของการที่ไปหา สิ่งอันเป็นเรื่องของการหาเลี้ยง อดทน

ร้อยโท พันธุ์ ๓ ถวาย (ปราณีพร) * ก่อนที่บุตรจะชกไทยในเรื่องที่คิดมากจะ
ชกความเข้าใจบางประการ ส่วนในในสารคดี คือว่า ในฐานะที่การประมุขในที่นี้ การอธิบาย
ไปไม่หมดเรื่องกรร ก เพราะฉะนั้นในรูปฐานะที่คนสองคน เป็นขอ รศ. ๓๖ ประชาธิปไตยก็บอก
จะออกมาแสดงความรู้สึกนึกคิด ในระหว่างกรร กของเรา คือที่จริงเราชาวกรร กเสรีประชาธิปไตย
นี้ที่จะทำอะไร ไม่ใช่ว่าทำโดยที่ไม่เห็นด้วยกับอะไรที่เห็นว่าไม่เหมาะสมได้ ที่กระทำการทำไป
โดยเจตนาของโดย ถึงข้อแตกต่างรวมเป็นสิ่งที่ ซึ่งคำอธิบายอย่าง ๆ อาจจะไม่เห็นด้วยกับ
อะไร ไปบ้างก็ขอประหาณด้วย แต่ส่วนในในเจตนาที่ไปขอ ขอเพียงเท่านี้ ส่วนที่ก่อนที่คน
จะเข้าสู่ประ เคนก็ขอมากจะเข้ามาขอ รศ. ๓๖ มาศึกษาด้วย ก็ขอ ๓๖ มาศึกษาด้วย ในที่นี้ ได้พิจารณา
ถึงข้อความที่อธิบายกัน และที่ซึ่งมีคำอธิบายไว้โดยสังเขปที่ความหมายของคำที่อธิบายไว้
อธิบายไว้ว่า การที่สมาชิกบางคนหนึ่ง ได้ติดตามถึงขั้นนั้นของการที่คิดคำนึงใน เรื่อง
ของการศึกษาคนใน ที่นี้เขาจะเข้าใจอย่างนี้จะเห็นเป็นเรื่องที่ไม่เห็นด้วยไป แต่ที่จริงก็เห็นด้วย
เห็นถึงว่าการศึกษานี้ แม้จะไม่ดีก็ตามแต่ก็ดีกว่าใคร ๆ เราว่าซึ่งเห็นถึงความจำเป็นที่
ควรมีที่ขึ้นมาศึกษาจะอยู่โดยบางไร นี้ เป็นประการแรก ส่วนที่ขอประหาณด้วย (๓๖) ในที่นี้
ขอประหาณด้วยก็ศึกษาด้วย เป็นอันมาก เพราะว่าการประหาณด้วยก็เห็นด้วยในลักษณะ
ว่าจะทำทุก ๆ อย่างจากที่ใดไปไหนไปไหนหมดแล้ว หรือที่ที่ใครสักคนงาน ๆ ที่ว่าคนหัวดี
จนถึงขั้นนี้ ขอ เพราะว่ามีสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นมา ท่านก็อาจเห็นเหตุของที่ที่ท่านว่า ในความที่ชก

๒๖ ท่านที่อ่านได้ เห็นภาพ

ที่นาย ๒๓ ๔ ๒๓ ๕ ซึ่งนาย ๒๓ ๖ ๒๓ ๗ ๒๓ ๘ ๒๓ ๙ ๒๓ ๑๐ ๒๓ ๑๑ ๒๓ ๑๒ ๒๓ ๑๓ ๒๓ ๑๔ ๒๓ ๑๕ ๒๓ ๑๖ ๒๓ ๑๗ ๒๓ ๑๘ ๒๓ ๑๙ ๒๓ ๒๐ ๒๓ ๒๑ ๒๓ ๒๒ ๒๓ ๒๓ ๒๓ ๒๔ ๒๓ ๒๕ ๒๓ ๒๖ ๒๓ ๒๗ ๒๓ ๒๘ ๒๓ ๒๙ ๒๓ ๓๐ ๒๓ ๓๑ ๒๓ ๓๒ ๒๓ ๓๓ ๒๓ ๓๔ ๒๓ ๓๕ ๒๓ ๓๖ ๒๓ ๓๗ ๒๓ ๓๘ ๒๓ ๓๙ ๒๓ ๔๐ ๒๓ ๔๑ ๒๓ ๔๒ ๒๓ ๔๓ ๒๓ ๔๔ ๒๓ ๔๕ ๒๓ ๔๖ ๒๓ ๔๗ ๒๓ ๔๘ ๒๓ ๔๙ ๒๓ ๕๐ ๒๓ ๕๑ ๒๓ ๕๒ ๒๓ ๕๓ ๒๓ ๕๔ ๒๓ ๕๕ ๒๓ ๕๖ ๒๓ ๕๗ ๒๓ ๕๘ ๒๓ ๕๙ ๒๓ ๖๐ ๒๓ ๖๑ ๒๓ ๖๒ ๒๓ ๖๓ ๒๓ ๖๔ ๒๓ ๖๕ ๒๓ ๖๖ ๒๓ ๖๗ ๒๓ ๖๘ ๒๓ ๖๙ ๒๓ ๗๐ ๒๓ ๗๑ ๒๓ ๗๒ ๒๓ ๗๓ ๒๓ ๗๔ ๒๓ ๗๕ ๒๓ ๗๖ ๒๓ ๗๗ ๒๓ ๗๘ ๒๓ ๗๙ ๒๓ ๘๐ ๒๓ ๘๑ ๒๓ ๘๒ ๒๓ ๘๓ ๒๓ ๘๔ ๒๓ ๘๕ ๒๓ ๘๖ ๒๓ ๘๗ ๒๓ ๘๘ ๒๓ ๘๙ ๒๓ ๙๐ ๒๓ ๙๑ ๒๓ ๙๒ ๒๓ ๙๓ ๒๓ ๙๔ ๒๓ ๙๕ ๒๓ ๙๖ ๒๓ ๙๗ ๒๓ ๙๘ ๒๓ ๙๙ ๒๓ ๑๐๐

คน ๆ ไม่เรื่อย ๆ อย่างนี้อาจจะเร็วกว่า สักหนึ่งทีที่ระบบมากกระด คือว่าสำหรับ
 พระราชบัญญัตินี้ถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะไล่ตั้งทักท้วงและไปศึกษาไปรษณีย์ เมื่อรู้แล้วจะยอมเอา
 ถัดกันไปคือเป็นการตรวจอย่างนี้ เพราะเหตุว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามาที่หน้าขาจอเมริกาแล้วใน
 เสริมบังคับคิดว่าก็เลิกแล้ว แล้วก็เข้รับกันมา เพราะฉะนั้นเมื่อหน้าขาจอเมริกาแล้วใน
 ทักท้วง นี้ก็ขอให้ท่านได้เก็บเงินเสียและที่ขอถอนเอาไป นี้จะยอมพระคุณอย่างสูง

นายเทพาภ ไซทิจิต (กมฺวรี) : ในนามของประชาชน ข้าพเจ้าขอสนับสนุนร่าง
 พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ถูกกระทำทารุณกรรมนี้ และก็ไม่ได้เลือกช่วยว่าร่างพระราชบัญญัติจะมาในนาม
 ของพรรคเสรีนิยมหรือพรรคแนวพรรคอะไร ข้าพเจ้าไม่เลือก และก็ไม่ได้เลือกช่วยว่าจะมาใน
 นามของรัฐบาลจอมพล ๒. หรือในนามของรัฐบาลนามกว้าง นี้เป็นความรู้สึกอันจริงใจของข้าพเจ้า
 ที่จะกล่าวสนับสนุนในประเด็นของร่างพระราชบัญญัตินี้ ก่อนอื่นนั้นเราควรพิจารณาดูถึงปัญหา
 เรื่องเบาวชนของชาติซึ่ง เป็นปัญหาสำคัญที่สุดที่รัฐบาลทุกรัฐบาลทุกสมัยจะสนใจที่จะต้อง พิจารณาในเรื่อง
 นี้ เพราะเหตุว่ามันเป็นปัญหา ที่มีความเป็นความของชาติ แต่ว่าข้าพเจ้ามีความตั้งใจที่จะให้ถึง
 ไทยเราตลอดเวลาที่ได้รับการปกครองระบบประชาธิปไตยนี้ เราไม่ค่อยได้คำนึงถึงถึงในเรื่อง
 เบาวชนของชาติ โดยเงาของร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งเล็กน้อย หากแต่ที่มาสนับสนุน
 สนับสนุนเกี่ยวกับเบาวชนของชาติ เพราะฉะนั้นเมื่อวันนี้อ่างพระราชบัญญัตินี้ได้เข้ามาปรากฏขึ้นในสภา
 ของชาติ ข้าพเจ้าก็มีความตั้งใจและถือว่าจะสนับสนุนโดยเต็มสติกำลัง มันมีปัญหาคือของพิจารณา
 ลมู่เล็กน้อยทั้งทางด้านด้านใดก็ตาม ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้พิจารณาแล้วก็ เห็นว่าจะต้องพูดหาความเข้าใจ
 กัน คือปัญหาที่ข้ามข้ามกันกล่าวขึ้นมาขอว่าในกรณีที่จะไปเอาเงินของคนอื่น ๆ ในการแก้ปัญหา
 มา แล้วสำหรับที่จะมาจัด ให้แก่ผู้ถูกกระทำทารุณกรรมนั้นจำนวนส่วนนั้นมันจะเป็นการสมควรหรือไม่
 นี้เป็นเรื่องซึ่งว่าเราก็ควรจะพิจารณาดูกัน สำหรับในปัญหาอื่น ๆ ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าในปัญหาสังคม
 สงเคราะห์หรือสังคมศาสตร์ในประชาชนเราซึ่งมาร่วมกันอยู่ เป็นกลุ่ม เป็นก้อน มันจำเป็นที่จะต้องมีการ
 การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับเบาวชนนั้น สมมติว่าข้าพเจ้าเป็น

ผู้ที่มีบุตรมาก ข้าพเจ้าไม่มีกำลังพอที่จะให้การเลี้ยงดูบุตรของข้าพเจ้า บุตรของข้าพเจ้าของ
 ไม่ เป็นอุปสรรคหรือหรือของ ไม่ เป็นอุปสรรคแก่เรามากกว่าอาชีพการงาน เป็นอาชีพการงาน ๆ ได้
 ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าเท่านั้นที่จะต้องเสีย ลูกพี่ของข้าพเจ้าไม่มาบดขยี้ข้าพเจ้า ลูกของข้าพเจ้าไม่ได้
 มาบดขยี้หรือมาหาตามอะไรข้าพเจ้า มาหาหัดอะไรข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีบุตร และว่าลูกของ
 ข้าพเจ้านั้นจะเป็นภัยแก่สังคม ๆ ลูกของข้าพเจ้านั้นจะไม่ทำการบดขยี้คนของประชาชนคนไทย ๆ
 ไม่ทำการบดขยี้เป็นอาชีพการงาน ซึ่งก่อให้เกิดเป็นภัยแก่สังคมของชาติ เพราะฉะนั้นบุตรในเรือนนี้
 ข้าพเจ้าจึงอยากจะทำอย่างอื่นอย่างหนึ่งให้ฟังว่า ถ้าหากว่าข้าพเจ้าได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาล
 หรือจากองค์การใด ๆ ก็ตาม ที่จะให้ข้าพเจ้า ได้เลี้ยงดูบุตรของข้าพเจ้า ได้ บุตรของข้าพเจ้า
 เกิดได้เป็นครอบครัวขึ้นมา / ขึ้นมา เป็นนายกรัฐมนตรีนี่ ไม่ใช่ข้าพเจ้าที่จะได้คิดนะ สังคมได้ ประ
 ชาธิบดีบ้านเมืองได้ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นแหละท่านประธานที่เคารพ หากในเรื่องการที่จะ
 ให้เด็กเหล่านี้ที่มีบุตรมากในเรือนนี้ข้าพเจ้าได้เห็นด้วยในหลักการดังนี้ อย่างในใจว่าบรรดา
 ล้วนอื่น ๆ ข้าพเจ้าเองจะต้องเสียสละบ้างส่วนหนึ่งที่เข้ามาซื้อให้แก่ประชาชนส่วนน้อยผู้คือเขาอยู่
 มีบุตรมากอย่างนี้ เราอย่าไปคิดอย่างอื่น เราคิดถึงประโยชน์ของส่วนรวม ประโยชน์ของสังคม
 ที่จะได้รับ และประโยชน์ของประชาชนบ้านเมือง เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าขอช่วยอย่างหนึ่ง
 นี้เอง ไม่มีอะไรที่จะมากกว่านี้เท่านี้หรือ ยิ่งข้าพเจ้าได้เคยในหนังสือสังคมศาสตร์ หรือว่าเกี่ยวกับ
 การสังคมสงเคราะห์ เพราะอย่างนี้ข้าพเจ้าคิดว่าแล้ว ข้าพเจ้าเองถึงแม้ว่าจะมีบุตรมากเพียงใด
 ก็ตาม ถ้าหากว่าไม่มีผู้ใด บุตรของข้าพเจ้าเป็นอย่างไรแล้วก็ตามที่ข้าพเจ้าขอช่วยอย่างหนึ่ง
 ข้าพเจ้าไม่ต้องการมีความรับผิดชอบ ลูกของข้าพเจ้าไม่มาบดขยี้ข้าพเจ้า ไม่มาสาธยายหรือพูด แล้วความนี้
 เป็นภัยแก่สังคม บดขยี้คนอื่น และถ้าได้ขึ้นมาเป็นจอมพล เป็นนายกรัฐมนตรีนี่ ไม่ใช่ข้าพเจ้าได้
 อะไรหรอก สังคมได้ ประชาชนบ้านเมืองได้ อย่างที่กล่าวมาอย่างหนึ่งนี้ เพราะฉะนั้นแหละ
 ท่านประธาน หากการในเรื่องการให้สงเคราะห์ผู้ที่มีบุตรมากอย่างนี้ควรหาวิธีมาเสียก่อนแล้ว
 โดยเป็นหน้าที่งาน โดยเป็นหน้าที่ของกฎหมายที่จะบัญญัติไว้ว่า สมควรที่จะมีการสงเคราะห์ผู้ที่มี
 มากเกินไปเป็นอันเสีย ไม่ใช่อย่างบัญญัติมาอย่างก่อน ๆ ความจริงนั้นเขาหาทำมานานแล้ว ของ

การลงคะแนนที่ถูกต้องมาก แต่ว่ามันไม่ใคร่ชัด เพราะว่าอะไรก็ตามที่ออกมา เห็นไม่ได้ก็บอกเพราะ
 ว่า ... เรื่องเงิน ๆ ไม่มีที่ระคายเคืองมาก แต่ว่าข้าพเจ้าเชื่อว่าในที่สุดกฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านการ
 สภามาจากพรรคเสรีนิยมซึ่งมีจำนวนที่นั่งใหญ่ในสภาผู้แทนราษฎรไทยขณะนี้แล้ว ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกิน
 ว่าอย่างไรก็ตามเราจะต้องสู้กันไม่ไหว จะถือว่าเป็นมาทอมหรือจะเป็นอะไรก็ตามก็ตาม เรา
 หวังไม่ได้ที่จะบังคับออกกฎหมายฉบับนี้ แต่ว่าเราหวังว่าเมื่อถึงคราวปฏิวัติเงินไม่มีจะจ่าย จ่ายซ้ำจ่ายหนี้
 นั้นข้างเรา หอกของเราจะแทงหัวเราเอง ข้าพเจ้าไม่กำลังดี

ถ้าหากว่าเราเห็นออกไมไ่กับแล้วกฎหมายฉบับนี้ แต่ว่าถ้าใช้ไปไม่ยอมเห็นความภาคภูมิใจที่สมควรความ
ประสงค์ของประชาชนผู้ที่จะได้รับผลประโยชน์ที่ตนสมควรได้จากกฎหมายฉบับนี้ ไม่ใช่ที่ว่ารัฐบาลเป็นวีร
กรรมเสริมเมืองศิลาจะหิวหรือโง่ ทว่าบจะต้องถูกชาวต่างชาติที่มาจากความปรารถนาปรารถนา ซึ่งก็เป็น
ความประสงค์ของข้าพเจ้าผู้เขียนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่าทางฝ่ายเราควรรีบไปติด-ซึ่ง
เป็นผ่านบ้าน ใครๆที่จะไปมาจากรัฐบาล ใครที่จะไปมาจากพรรคเสริมเมืองศิลาเพื่อเป็น
ประโยชน์ของประชาชนแล้ว เขาไว้ก่อน ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้น และโดยเพราะความที่งานนี้ใน
เรื่องเงินทองถ้าจะเอามาจากประชาชนอย่างนี้ ข้าพเจ้าเอาไว้ในสมัยบ้านเมืองอย่างนี้ สถาน-
การณ์บ้านเมืองอย่างนี้ ประชาชนเขาเอาไว้ก่อน คิดว่าที่จะให้เขามาเอาจากเราไป เอาจาก
ประชาชนไป ประชาชนเอาจากรัฐบาลมาใช้ก่อนก็ได้ ข้าพเจ้าว่าวิเศษแล้ว เป็นความรู้สึกดี
จริงใจของข้าพเจ้าว่า จะหยุดอะไร สดมากก็เอาไว้ก่อนเป็นประโยชน์ ความที่ข้าพเจ้ากับสมุ
แก้วกฎหมายพรรคในสังคมข้าพเจ้าไม่สัมพันธ์ ไม่สัมพันธ์เพราะอะไร เพราะความสัมพันธ์
เรื่องกฎหมายฉบับนี้ มีประชาชนได้เอา ๆ ไปมากโดยตนตน ได้ถูกต้องตามระเบียบกฎเกณฑ์อะไร
ที่วางไว้ดีแล้วกัน เมื่อได้โดยประชาชนเขาไม่พอใจเขาที่ว่าเรื่องขึ้นมา ถ้าบ้านเมืองที่ดี พยายาม
ก็ลองนึกใจเห็นให้เขาตามความพอใจของเขา แต่ว่ากฎหมายพรรคในสังคมนี้ไม่ได้ดีอย่างที่
เอามาจากประชาชน แล้วจะให้เขาอย่างไรกัน ผลกระทบมันไม่ปรากฏชัด อย่างนี้ข้าพเจ้า
ไม่เห็นด้วย โทษความของประชาชนไม่เอา ถ้าจะให้ประชาชนเอา ๆ อย่างนี้แล้ว เอานานก็
เอาไว้ก่อนละ ไม่รู้ละ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าถึงบอกว่า อย่าไปคิดความ อย่าไปอะไรเลย ในขณะนี้
บ้านเมืองอย่างนี้ สถานการณ์บ้านเมืองอย่างนี้ เขาเอาไว้ก่อน กฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าถึงกับสมุ
รทัยเอาใจใช้ในนามของประชาชน

๒๖๐๐ H.

นายสวัสดิ์ คำประทีป (บุตรสวรรค์) : ในฐานะของฝ่ายซ้ายก็คิดว่าจะไม่บ้าน
กฎหมายฉบับนี้ เพราะเห็นว่าเขาคงมาจับฝ่ายซ้ายซึ่งใจไม่ไปแม้กับนี้ใครจริงแล้วว่า เราไม่ควรจะ

ท่านถูกหมายตัวนี้ และหวังว่าที่เห็นข้าพเจ้าได้ลาไว้คือเมื่อข้าพเจ้ามาพิจารณาโดยดั่งหน้า
 ผู้ของกฎหมายฉบับนี้แล้ว ก็มีความรู้สึกเห็นเหมือนที่ไปเมื่อที่นี้ว่า กฎหมายฉบับนี้ใน
 กฎหมายซึ่งมีเจตนาดีของรัฐบาลแห่งสหราชอาณาจักรที่เสริมบังคับไว้ที่นี้ว่า กฎหมายฉบับนี้
 โลกานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นได้ว่า กฎหมายฉบับนี้จะให้ประโยชน์แก่ประชาชน
 เป็นอันมาก ก็โดยกล่าวสองอย่างซึ่งได้กล่าวไปจน ๒ - ๓ ครั้งเมื่อที่นี้ ก็บางครั้งที่เห็นของ
 ข้าพเจ้าได้กล่าวว่า กฎหมายฉบับนี้ที่ออกไว้ในวาระที่ใดที่จะเกิดขึ้น คำกล่าวเช่นนี้ก็เป็นข้อ
 พิสูจน์ให้เห็นได้แล้วว่า กฎหมายฉบับนี้จะมีผลดีแก่ประชาชนไม่เลย เพราะออกมากับข้อ
 เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นก็ให้เหมือนกับว่ากฎหมายฉบับนี้จริงแล้ว คำกล่าวที่กฎหมายฉบับนี้ไม่จริง
 แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าในวาระการตรากฎหมายที่ท่านนายก ฯ พยายามเมื่อที่นี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ เข็มก็ซึ่งพูดตลอดตั้งแต่ต้นมา พูดเป็นทางสหกรณ์
 มากใหญ่ ถ้าจะมีอะไรในทางบ้านที่ไป แต่ขออย่าให้เป็นการสหกรณ์ จะทำให้ใครก็ได้

นายศรีสวัสดิ์ คำประสิทธิ์ (บุตรสวรรค์) : คือท่านน่าจะจริงอย่างท่านนายก ฯ
 พยายามเมื่อที่นี้ว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายในระบอบของสหราชอาณาจักรที่เสริมบังคับไว้
 เสมอตลอดมา ข้าพเจ้าคิดว่าถ้ามันไม่จริง เราก็ควรจะสนับสนุนให้ลบทไปเพื่อเป็นสันติภาพ
 เสริมบังคับไว้ ด้วยเหตุนี้แหละข้าพเจ้าคิดว่ากฎหมายฉบับนี้จะมีผลดีแก่ประชาชนได้ก็ตาม
 ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่า กฎหมายฉบับนี้ถึงแม้ว่าจะมีผลดีแก่ประชาชนเป็นอันมาก—แต่การที่
 —ก็ตาม ก็มีส่วนกระทบต่ออยู่ไม่เลย ความจริงข้าพเจ้ามีความประสงค์ปรารถนาที่จะเห็นกฎหมายของ
 รัฐบาลที่ใหญ่ประชาชนนี้ให้สร้างประโยชน์ให้แก่ประชาชนเป็นภาคภูมิใจตามเจตนาของ
 รัฐบาล ข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะว่ากฎหมายใดของรัฐบาลที่จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน
 แล้วได้ทีที่หวังไว้ ได้เคยสนับสนุนกฎหมายของรัฐบาลนี้เคย ถ้าเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้จะมี
 ประโยชน์แก่ประชาชนโดยแท้จริง แต่มีความรู้สึกว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าเราจะมีการปรับปรุง
 แก้ไขโดยรายละเอียดให้มันดีขึ้นแล้ว ก็คิดว่าเจตนาดีของรัฐบาลที่มีความมุ่งหวังแก่ประชาชน

ประชาชนไม่จะเพิ่มทุนจนครบถึงขั้น ความจริงกฎหมายฉบับนี้เราจะได้อำนาจแล้วมีไม่มากนัก
 มีประมาณ ๓๓ มาตราเท่านั้น เป็นกฎหมายซึ่งมีระเบียบหลักการอยู่ในส่วนมาก แต่ตราพิเศษ
 ๓๓ มาตราที่ปรากฏว่ารายละเอียดจะต้องแก้ไขในชั้นมาก ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงตั้งข้อสังเกต
 ฝากไว้แก่คณะกรรมการ และขอเสนอแนะบางประการที่ข้าพเจ้าขอกราบเรียนต่อ
 การที่เราจะหยิบยื่นสิทธิให้แก่บรรดาประชาชนให้เขาได้รับความยุติธรรม เจตนาที่ดีเพียงใด
 ก็ตาม แต่เวลาเจตนาดีนั้นมันไปถึงประชาชนนั้น ขอให้ทางบรรดาประชาชนเราพิจารณารัฐบาล
 ได้พิจารณาด้วยเถิดว่า เจตนาของท่านสัมฤทธิ์ผลทั้งที่ท่านปรารถนาหรือไม่ มีหลายครั้งหลายหน
 กฎหมายซึ่งออกจากรัฐบาลนี้ เจตนาของรัฐบาลนี้ดีแต่บรรดาประชาชนเป็นจำนวนมาก แต่ผลปฏิบัติใน
 หลายกรณีไม่ตรงกับที่ข้าพเจ้าขอเสนอแนะบางอย่าง ๆ ที่ท่านปรารถนา ๆ ก็คงจะทราบ
 อย่างกฎหมายที่คิดเป็นเจตนาดีของรัฐบาลนี้ซึ่งหวังดีต่อบรรดาประชาชนเป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้าก็
 คิดเช่นนั้น แต่กฎหมายฉบับนี้เมื่อไปสู่อำนาจบรรดาประชาชนแล้ว บรรดาพวกผู้แทนทุกคนซึ่งอยู่ในสภา
 ประเภทที่ ๑ คงจะตระหนักดีว่า บรรดาประชาชนทุกคนย่อมหวังดีกับตัวตนเพราะกฎหมายที่ดี
 เป็นอันมาก เจตนาดีของรัฐบาลนี้ซึ่งต้องการช่วยเหลือบรรดาประชาชนให้มีฐานะ ในการออก
 กฎหมายที่คิดในครั้งนั้นข้าพเจ้าต้องถูกเก็บเงินอะไรก็อะไรจ่ายอะไร ความเหตุนี้แหละข้าพเจ้าจึง
 ฝากข้อสังเกตไว้แก่ท่านรัฐบาลนี้ว่า เจตนาดีของรัฐบาลนี้ซึ่งดีต่อบรรดาประชาชนในขณะที่ท่าน
 พยายามควบคุมลดระเบียบแบบแผนที่ดีอยู่ เขาต้องการต่าง ๆ ซึ่งได้มีมาแล้วในกฎหมายที่
 มาปรับปรุงแก้ไข วางระเบียบให้รัดกุมยิ่งขึ้น ล้วนให้เป็นสิ่งที่เป็นมาแล้ว ความเหตุนี้ข้าพเจ้าจึง
 ฝากข้อสังเกตอีกก็คือว่า ปัญหาที่เราจะยื่นตัวร้องในการขอรับการสงเคราะห์นั้นก็ตาม ปัญหา
 แรกนั้นข้าพเจ้าขอพูดง่าย ๆ ก็คือว่า การที่สภากรรมาธิการที่คิดหรือคิด ก.ศ.ศ. อะไรเหล่านี้ก็ดี
 ปัญหาที่เป็นเพียงปัญหาเล็กน้อย แต่ปัญหาก็เป็นปัญหามากในการออกกฎหมายที่คิดไปแล้ว
 บรรดาประชาชนซึ่งมีที่ไร่นาของผลที่จะต้องขึ้นแทน สค.๑ ต่อเจ้าหน้าที่ ไร่นาที่เก่าแก่ปัญหา
 ซึ่งวันนี้ท่านกำลังปัญหาขึ้นมาถึงข้าพเจ้าอยู่เป็นอันมาก ข้าพเจ้าต้องขอพรทุกท่านให้ช่วย เพราะ

ยังมีอยู่มากรวมเหลือเกิน ซึ่งท่านท่านผู้ใหญ่ท่านก็ได้เริ่มคิดเห็นจากบรรดาประชาชนราษฎร ๓๐
 ๒๐ ๓๐ ๔๐ ๕๐ ๖๐ ๗๐ ๘๐ ๙๐ ๑๐๐ ๑๑๐ ๑๒๐ ๑๓๐ ๑๔๐ ๑๕๐ ๑๖๐ ๑๗๐ ๑๘๐ ๑๙๐ ๒๐๐
 กฏหมายฉบับนี้ซึ่งเราเห็นว่าดีเกินทุกฉบับที่เคยมีมาแต่เดิมเพียงนี้เห็นว่าเป็น
 รัฐบาลได้พิจารณาว่า ไม่ควรจะมี ก.ร.ร. หรือสภากรรมการปกครอง แล้วแต่ที่ผู้ใดคิด
 ว่าเราไม่ควรจะวางหลักการเช่นเดียวกับกฏหมายที่อื่น คือให้ท่านผู้ใหญ่ท่านตั้งรับรอง ปัญหา
 ท่านผู้ใหญ่ท่านตั้งรับรองในคำสั่งของราษฎรนั้น ท่านคิดว่าถ้าผู้ใหญ่ท่านท่านใดจะไม่มีความ
 พยายามที่จะหาข้อเท็จจริงที่เราทุกคนไปศึกษาบ้าง บางครั้งทางโลกาศึกษาในโลกาศักดิ์ทางให้
 ท่านผู้ใหญ่ท่านเรียบเรียงคำสั่งรับรองเห็นบางรายถึง ๓๐๐ ๓๕๐ ๔๐๐ ๔๕๐ ๕๐๐ ๕๕๐ ๖๐๐ ๖๕๐ ๗๐๐ ๗๕๐ ๘๐๐ ๘๕๐ ๙๐๐ ๙๕๐ ๑๐๐๐
 เพราะฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ ซึ่งราษฎรจะได้รับความเดือดร้อนจากกฏหมายซึ่งเราวางตั้งไว้ คง
 ขยายความหาทางแก้ไขปรับปรุงหลักการต่าง ๆ แล้วแต่ให้ทางรัฐบาลได้ไปตรวจหาข้อเท็จจริงของ
 ฝ่ายค้านบ้าง หรือข้อเท็จจริงของสมาชิกสภาบ้าง เพราะสมาชิกแห่งสภาในแต่ละเป็นบุคคลซึ่งได้ความ
 ยามสลับกันบ้างและรับรู้ความเดือดร้อนของราษฎรราษฎรอยู่เสมอ ข้าพเจ้าจึงรู้สึกถึงเหตุไว้ใน

- ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าจะขอถึงข้อเท็จจริงที่ว่า ปัญหาที่เราจะจ่ายเงินเพียง ๓๐๐
 บาทให้แก่ชาวบ้านนกลดถนนที่อยู่ตามตำบลต่าง ๆ นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเจตนาลดเงินดังกล่าวจะ
 ปรากฏที่อำเภอ การที่จะให้ราษฎรมารับเงินเพียง ๓๐๐ บาทที่อำเภอ ข้าพเจ้าคิดว่าบางทีก็
 มารวมมาไม่ได้ ความให้ท่านนั้นมา ท่านนั้นเอาไปแล้วก็หมกไปเสียกลางทางบ้าง บางทีก็ความมา
 มาเอา แล้วก็ไม่ถึงถึงหน้าท่านเหล่านั้นเป็นต้น เพราะฉะนั้นเจตนาที่เราจะให้เงิน ๓๐๐ บาทแก่ผู้มี
 บุตรมากตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไปนั้น อาจจะไม่ถึงบุตร มันอาจจะถึงพ่อเพียงในท้องก็หมดแล้ว เหล่านี้
 เป็นต้น เพราะฉะนั้นปัญหาที่รัฐบาลควรพิจารณาให้ละเอียดกว่า เงินจำนวนนี้เราจะตั้งให้
 ถึงมือเขา ถึงบ้าน คือว่าให้ถึงมือเขาจริง ๆ ไม่ต้องให้เขามารับ คณะที่คณะไรก็ตามอย่างนี้
 ข้าพเจ้าคิดว่าปัญหานี้เป็นปัญหาส่วนหนึ่งซึ่งเราควรจะได้พิจารณาดูถึง ข้อสำคัญที่สุดที่ข้าพเจ้าคิดว่า

น่าจะได้อำนาจในกฎหมายที่มีอำนาจยิ่งก็คิดว่า การที่รัฐบาลได้ลดกฎหมายที่เดิมว่า บุตร ๕ คนได้เงินได้ ๑๒๐ บาทอะไรเหล่านี้ ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นเช่นเดียวกับที่สมมติว่า มีทรัพย์เงินไป อนาคตจะกล่าวว่ามีเป็นมาดมชชชชช จริงๆข้าพเจ้าใครจะพูดได้ว่า มีเงินเป็นมาดมชชชชชหรืออะไรก็ตามแต่อย่างไรก็ตาม แต่ยิ่งคิดว่าไม่ได้เสียเลย เพราะว่าถ้าจะรักษาโรคชราอะไรก็อะไรร้ายแรงไป บางทีมันก็ควรจะหาหมอเข้าแก้จริงๆโดยมีความเห็นปรุปรุมาบ้างก็ไปก่อน แล้วค่อยไปเข้าข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลนี้ที่น่าจะมีอนาคตมากคือ เจ้าโรคก็ไปเจ็บก่อนก็ไป เพราะฉะนั้นเราก็ควรจะพูดกันต่อไปว่า รัฐบาลนี้จะใช้เงินตามอย่างเดิมหรือ หรือจะมีเงินแต่ไหนแต่ไรอะไรก็ว่านี่ ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนั้น แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าคิดว่าถ้ารัฐบาลจะให้มีสมาชิกจำนวนเงินที่จะให้แก่บรรดาผู้ปกครองจาก ๑๐๐ บาทไปสัก ๒๐๐ - ๓๐๐ - ๔๐๐ บาท ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง แล้วถ้าหากเสนอขอประมาณต่อสภาขึ้นมาว่า สภาประมาณ ๕๕ ล้านซึ่งจะเสนอมาความที่ความมากได้เรียนมาแล้ว จะเสนอต่อสภาสัก ๑๐๐ ล้าน ข้าพเจ้าคิดว่าสภานี้ก็คงจะไม่ขัดข้อง เพราะถึงที่สุดก็จะถึงมือบรรดาประชาชนนั้น เราไม่ขัดข้องและเราปรารถนาเช่นนั้น คิดว่าที่จะเอาเงินของชาติบ้านเมืองซึ่งเป็นการไปเสียของแต่ความการซึ่งเราผู้ได้ยึดมั่นในเรื่องงบประมาณนั้นอยู่ทุกปี เหนือนี้เห็น

๗๖๖

๒๕

เพราะฉะนั้นขอฝากข้อสังเกตไว้แก่รัฐบาลว่า จำนวนเงินซึ่งได้ให้แก่นักมวยในหอพักไป
กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงมหาดไทย เห็นรัฐบาลได้ จะไปทำอะไรที่รู้สึกว่ามีผิด ๆ หนึ่ง
เป็นมาตามแบบอย่างเขาว่า เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะแก้ไขให้ดีขึ้นกว่าเดิม เราไม่ขัดข้อง
ถ้ารัฐบาลจะปฏิบัติในที่นี้

ปัญหาอันประการหนึ่งก็คือว่า ทางรัฐบาลได้ส่ง นาย ส. ส. ส่ง เพราะผู้ปกครองมาก
ปัญหาเรื่องผู้ปกครองมากไปเพื่อครอบครัวของสังคมของผู้ปกครองมากไป ทำให้ช่องทางที่เราจะช่วย
เหลือไว้เพื่อ นายผู้ปกครอง ปัญหาที่ไม่เงินของ ๑๐๐ - ๒๐๐ เหล่านี้ที่ทำไม ขอลิขิต
มาก ๆ หรือทางรัฐบาลได้รับทราบ เพราะว่าในสังคมแห่งหนึ่งที่มีคนจนมาก ๆ ของเรา
เมื่อได้มีความเป็นอยู่อย่างยากจนในอันที่ด้อยกว่าคนอื่น ในคุณภาพเขาจะไม่ได้อะไร เขาจะพูด
บ่อยว่าความทุกข์ใจของราษฎรเหล่านี้เป็น เรื่องซึ่งทางรัฐบาลแก้ไข แต่บางทีผู้ที่จะไม่ทราบ
ว่าสภาพความเป็นอยู่ของเมืองไทยเป็นอย่างไร ทางรัฐบาลอาจจะเห็นในเมืองหลวงว่าบรรดา
เด็ก ๆ มีความเป็นอยู่อย่างยากจนมาก ๆ แต่ที่จริงแล้วไปถามที่ต่าง ๆ ที่เขาทำมาหากิน
ไกล ๆ แล้วเป็น เรื่องที่น่าจะสนใจยิ่งก็ เพราะว่านี่ถ้ารัฐบาลจะช่วยสงเคราะห์ผู้
ผู้จนเพียงเท่านี้ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่เพียงพอ ถ้าหากว่ารัฐบาลจะให้การช่วยเหลือแก่ผู้ผู้
มากในเมืองว่ามี บกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างในชนบทบ้านนอกถ้าเราไม่หาเลี้ยง เราจะเห็นได้ว่า
เขามักจะมีกลุ่มด้อมเรากลุ่มหนึ่งสองร้อยคนเหล่านี้เป็นต้น เราจะเห็นที่ที่การอื่น ที่ที่เห็นเขา
แถมมาที่อื่น ^๑เห็นที่อื่นที่อื่น ๆ จึงน่าจะเห็นรัฐบาลเป็นกรณีในชนบทกว่า ๒๐ - ๓๐ คน
เห็นเหล่านี้ไปกลุ่มอยู่ไปตามหมู่บ้าน ไปตามบ้านนอกเราจะเจออย่างนี้ สักพักก็เอาใจใส่
เด็กเหล่านี้หรือเปล่า เด็กเหล่านี้เป็นเด็กของผู้ปกครองเหมือนกันตามประชาชน เพราะว่าเห็น
ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากเราจะมีเงินไปทำในบรรดาเด็กต่าง ๆ ที่มีโรคเรื้อรังและกำลัง
จะพิการทั้งไปในอนาคตอันใกล้อันควรถูกสงเคราะห์ที่บรรดาผู้ผู้จะเป็นมือเจ้า
ไปเที่ยวต้อง ให้สาธารณสุขหรือหรือสถานศึกษาอำเภอต่าง ๆ หรือถ้าทำในหมู่บ้านหรือที่

๑

301

๒. เดือนสิงหาคม ๒๕๒๓ มีการซื้อหุ้นบริษัท มีกำไรสุทธิ ๒๕ ล้านบาท
 ข้าพเจ้าคิดว่ามันจะเป็นผลดีหนึ่งที่จะทำให้นักลงทุนไทยมีหุ้นบ้าง
 เองก็ไม่ใช่ดีที่คนต่างชาติมี แต่ขอตั้งข้อสังเกตเพื่อให้เจตนาของรัฐ
 ประชาชนไทยมีผลบ้าง และข้าพเจ้าคิดว่าถ้าในกรณีที่ข้าพเจ้าว่า รัฐบาล
 เสริมเงินตรา จะได้รับความอนุเคราะห์จากรัฐบาลต่างประเทศบ้าง.

หลวงธรรมรักษา (ทราด) : ฝ่ายข้างที่ไม่เห็นด้วย ข้างนี้เห็นด้วย
 หมายความว่าฝ่ายที่เห็นด้วย เพราะอะไรขอเสนอในกรณี.

มีมาชิกรับรอง

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ส.ป.พ.) : ท่านผู้เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร
 ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยอาจจะเข้าใจผิด ความจริงฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย
 หมายความว่าทุกคนให้เข้าใจแล้ว และข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป ในการเปิด
 อภิปรายที่ข้าพเจ้าพูดเพื่อประเดี๋ยวนี้เห็นว่าสภาผู้แทนราษฎรไทยในประ
 เดิมหนึ่ง ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่า รัฐบาลไม่ได้รับเงินในอัตราเดิม
 จะเอาเงินจากไหน ก็หาเรื่องเงินเป็นปัญหาสำคัญ ถ้าหากว่าเราปล่อย
 ปล่อยให้รัฐบาลเป็นอยู่ รัฐบาลไม่ได้รับเงินของตัวเองได้ ก็เมื่อรัฐบาล
 ออกมาใช้ตามตนเอง รัฐบาลต้องไปกู้เงิน เมื่อเราพูดว่าให้รัฐบาลใช้เงิน
 เราต้องเข้าใจว่าวิธีการที่สภาผู้แทนราษฎรจะเอาเงินไหน รัฐบาลที่
 ว่างแต่เป็นรัฐบาลมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความกรุณาที่ประเดี๋ยวนี้ขอ
 เสร็จแล้ว เคารพว่าเวลาที่เปิดอภิปรายต่อไปแล้วจะให้พูดกัน พูดไป
 เสร็จแล้ว

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ส.ป.พ.) : ตรงนี้ขอประเดี๋ยวนี้
 เห็นว่ารัฐบาลไม่ได้รับเงินตั้งแต่ปี ๒๕๒๓ มาจนกระทั่งถึง
 รัฐบาลที่ใช้เงินเป็นงบประมาศ ประ

มาลงที่หน้าบ้านมาตลอดเพราะได้แล้วมาเป็น...

ประธานสหกรณ์สหกรณ์ : ถ้าเขาเลย • ละเรื่องเงินไม่ปรากฏในปี แล้วมี
อะไรก็วางขอให้อำนาจไปทางหัวข้อละจุด...

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (กล่าว) : ความจริงนี้ประเคิม คือว่าประเคิมจริง
ให้เป็น ถ้าไม่ให้เป็นตามสมาชิกเห็นว่า เราจะถูกที่ตรงกันแล้วละก็ให้ไปรู้ก่อนว่าไปทางประธาน
แต่ถ้าขึ้นลงก็ไม่ดีเพราะ สมาชิกเสียงส่วนใหญ่ส่วนมาก ก็มากกว่าลงมือให้ไป....

ประธานสหกรณ์สหกรณ์ : ที่ขึ้น ๆ ละจุด จะมีอะไรประกอบบ้างก็เพียง
เล็กน้อยเพื่อประกอบเท่านั้น เอาไว้ก็ปรารถนาดีเพราะเราที่ขึ้น ก็คือที่ปรารถนาดีไป....

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (กล่าว) : เขาไปก็หา ส่วนประกอบเพียงนี้ใน
ค. นี้รัฐสภาได้เริ่มเป็นใหญ่ของปรมาตไปจึงดีกว่าตามนี้ รัฐสภาไม่ได้อยู่ในกระ
เลย แล้วออกกฎหมายมา เมื่อออกกฎหมายนี้ถ้าเป็นจะต้องเก็บภาษีไม่ให้มีโทษ ขึ้นมาแต่ให้
ไว้แล้วเรื่องภาษี ภาษีดังกล่าวก็ขึ้น แต่กว่าที่ระดมกันการเลือกตั้งก็ให้เขาไปโดยทันที
ก็เมื่อถ้าเป็นเช่นนี้ ถ้าเราพูดกันไป เงินที่ขึ้นปรมาตอยู่ รัฐสภาที่จะมากตามข้างเขาจะ
รัฐสภาใหม่ เมื่อถ้าไม่ใช่ขึ้นมาแล้วเขาก็จะหายไป สภาเราเป็นสภาที่จะต้องพิจารณาให้
ประกอบ เพราะฉะนั้นประเคิมนี้ขออภิปรายก่อน.....

ประธานสหกรณ์สหกรณ์ : เขาละ เป็นข้อของจุด จุดละข้อก็ เอาอะไรก็
ขอให้เป็นข้อขึ้น เพราะจุด ข้อใหญ่ก็เสียใจแล้ว ข้อไปข้ออื่นประเคิมสำหรับข้อโรยข้าง.

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (กล่าว) : แต่ว่าประเคิมมีอยู่ข้ออื่น ซึ่งว่าท่านประธาน
แล้วออกกฎหมายมาเห็นว่า การจะพิจารณาเรื่องให้ให้ขงข้อที่ก่อน เพราะเหตุว่าทุกข้อ
แล้วไม่ใคร่ตรงประเคิมจริงนี้ แต่ว่าท่านโรยข้างเจ้าขึ้นจริงในการที่จะอภิปราย เพราะเหตุว่า
สมาชิกคนเสียงส่วนมากกว่า นั้นก็ขออภิปรายก่อนไป.

เป็นสมาชิกที่รอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ปิดอภิปรายของมติในข้อที่ห้าแห่งข้อใน
มติของสภาผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าขอเสนอให้ประชุมวิสามัญว่าสมควรจะงดมติหรือปิดอภิปรายข้อนี้ ผู้ใด
เห็นควรขอให้เปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปรายของมติในข้อที่ห้า โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยว่าปิดอภิปราย ข้อที่ห้า อภิปรายของ
นายชัชวาล ไชยศิริ (ภาคสิบ) : ท่านประธานฯ ยังไม่ได้ตอบมติของสภาผู้แทนราษฎร

เห็นว่าเงิน ๔ ล้านบาทที่ขอยกจ่ายเมื่อปี ๒๕๒๓ นั้นจะให้ใคร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านตอบแล้ว ท่านกำลังหาใครหรือคุณ ท่านได้รับทราบ

แล้ว

แล้ว

ยกมือ ข้าพเจ้าขอเสนอให้ประชุมวิสามัญว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราช

บัญญัติหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดให้รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยว่าข้อที่ประชุมได้เป็นสมควรรับหลักการแห่งร่าง

พระราชบัญญัติ ส่งคณะกรรมการการศึกษาวิจัย

ของพล.ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ขอตั้งกรรมการวิจัยศึกษา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอตั้งกรรมการศึกษาวิจัย ขอให้สภาผู้

เห็นในข้อข้างต้นหรือไม่

ไม่

มีสมาชิกยกมือ ๑๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยว่าสภาผู้แทนราษฎรเห็นในข้อข้างต้น

ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมปฏิบัติ จำนวนก่อน

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : จำนวน ๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอ ๑ คน ท่านผู้ใดจะมีความเต็ม

เป็นอย่างอื่นหรือไม่

ไม่สนใจอีกสักคน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีโอกาสเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่า

ที่ประชุมปฏิบัติ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอ ๓ คือ

- ๑. พลเอก เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ
- ๒. นายศาสกร ฤทธิยานนท์
- ๓. นายถวิลอรรถ ภัคดี

หลวงวิจิตรวาทการ (กราค) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ขุนวิเศษฤทธิการ

มีสมาชิกรับรอง

นายทองถิ่น บุกรบาริ (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ หลวงวิจิตรวาทการ

มีสมาชิกรับรอง

นายเทียน ทัศนฤกษ์ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองถิ่น บุกรบาริ

มีสมาชิกรับรอง

พันตรี หลวงวิจิตรวาทการ (นนทบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเทียน ทัศนฤกษ์

มีสมาชิกรับรอง

นายทองถิ่น ทัศน (นครนายก) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ขุนวิเศษฤทธิการ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เดชะอภิการท่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ตามชื่อท่านกรรมการสภาฯ ๑. พลเอกเกรียงไกร
บริษัทผู้ถือหุ้น ๒. นายสาคร กฤษณานนท์ ๓. นาย ^{อนันต์} พิศัยบุตร ๔. หลวงจรตพรสิงห์
๕. คุณวิเศษคุณถาวร ๖. นายทองดี กฤษณารักษ์ ๗. นายเกษียร พิศัยบุตร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอปฏิบัติภายใน ๓ วัน

จดหมาย ๗. สัญสงคราม นายกรัฐมนตรี : ขอเสนอปฏิบัติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอปฏิบัติภายใน ๓ วัน ท่าน

ผู้ใดจะมีความเห็นเห็นอย่างอื่นหรือไม่

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเห็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอ

ว่าที่ประชุมอนุมัติปฏิบัติภายใน ๓ วัน

(สำเนา)

ที่ ๑๐๕๖/๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง รายงานการพิจารณาเปิดเผยแพร่รายงานการประชุมลับ

กรมเวียง ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย บัญชีรายงานการพิจารณาเปิดเผยแพร่รายงานการประชุมลับของ
สภาผู้แทนราษฎร * ฉบับ

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติตั้งกรรมาธิการสามัญพิจารณา
เปิดเผยแพร่รายงานการประชุมลับขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

- ๑. นายจិតตะเสน ปัตูระ
- ๒. พลโท เจียม ญาโณทัย
- ๓. นายเสถียร ญุกะมกุล
- ๔. นายพันตำรวจเอก พิณ นิลวัชานนท์
- ๕. จอมพลอากาศ พัน รณนากาศ ฤทธาคนี
- ๖. นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
- ๗. นายเสมอ กิตติสารัญญ์

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกนายเจียม ญาโณทัย เป็นประธาน และนายพันตำรวจเอก พิณ
นิลวัชานนท์ เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณารายงานการประชุมลับของสภาผู้แทน-
ราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ แล้วเห็นว่าสมควรเปิดเผยได้ จึงเรียนมาเพื่อขอท่านจัก
โปรดดำเนินการต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จอมพลอากาศ พัน รณนากาศ ฤทธาคนี
(พัน รณนากาศ ฤทธาคนี)

ประธานกรรมาธิการเปิดเผยรายงานการประชุมลับ

สำเนาอันถูกต้อง.
๒๖๖๑

มงคล พิน
๒๖๖๑

(สำเนา)

บันทึก

รายงานการพิจารณาเปิดเผยแพร่รายงานการประชุมลับ

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑ วันพฤหัสบดี
ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ได้ลงมติตั้งกรรมาธิการสามัญพิจารณาเปิดเผยแพร่รายงานการประชุมลับ
ของสภาผู้แทนราษฎรขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

๑. นายจิตตะเสน ปัญจะ
๒. พลโท เจียม ญาโณทัย
๓. นายสืบ ญักกะมฤต
๔. นายพันตำรวจเอก พิชน์ นิลวัชฌานนท์
๕. จอมพลอากาศ พัน รณอากาศ ฤทธาคนี
๖. นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
๗. นายเสมอ กัญหาญ

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือก จอมพลอากาศ พัน รณอากาศ ฤทธาคนี เป็นประธาน
และนายพันตำรวจเอก พิชน์ นิลวัชฌานนท์ เป็นเลขานุการ

คณะกรรมาธิการได้พิจารณารายงานการประชุมลับของสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕
เรื่อง ขอรับความเห็นชอบในการแต่งตั้งกรรมการเรื่องราวของทุกข์ ที่ประชุมได้ลงมติ
เห็นร่วมกันว่าสมควรเปิดเผยได้.

(ลงชื่อ) นายพันตำรวจเอก พิชน์ นิลวัชฌานนท์
(พิชน์ นิลวัชฌานนท์)
เลขานุการ

สำเนาอันตกต้อง

๒/๖๖

มงคล พิชน์

๒/๖๖ ทาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือที่มาประธานกรรมการสภาผู้แทนราษฎร
 จากการประชุมลับ เห็นสมควรจะได้ออกหมายเรียกการประชุมลับครั้งที่ ๓/๒๕๕๕
 (สามัญ) ชุดที่ ๓ ของสภาฯ นี้ จะให้มาอยู่ที่ใดก็ตาม ในเป็นอันขาดหรือไม่
 ไม่มีหน้าที่ที่ใดก็ตาม เห็นเป็นอันขาด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าในที่ประชุมที่ใดก็ตาม เห็นเป็นอันขาด
 ก็ถือว่าที่ประชุมลับ เห็นสมควรจะได้ออกหมายเรียกการประชุมลับที่สภาผู้แทนราษฎร
 ใดก็ตาม หากจะเห็นสมควรแล้ว ขอเชิญประชุม.

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจรายงานการประม

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๐/สิงหาคม

15/10/24๗

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

ทำการแทนหัวหน้าแผนก รายงานการ ประ

[Handwritten signature]

รักษาการแทน

หัวหน้ากองการประม

[Handwritten signature]

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

[Handwritten signature]

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

[Handwritten signature]

ประธานสภาผู้แทนราษฎร